

CLUBBLAD WSV OLAT

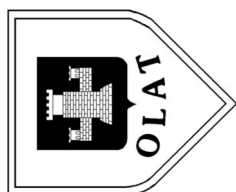
TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

31e jaargang ♦ no 4 ♦ april 2005

Indien onbestelbaar:
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel

LAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
 Daalenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:

Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎ 040-2110413
 e-mail: keesvanvessem@tiscali.nl
 #

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 adverbakel@zonnet.nl
 #

Paul Canters

Verdilaan 3
 5707 RG Helmond
 ☎ 06-16885375 of 0492-550154
 paul.canters@hetnet.nl
 #

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
 5258 EN Berlicum
 ☎ 073-5033322
 joop.wesseling@hetnet.nl
 #

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-♦-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

inhoud OLAT-Nieuws april 2005

Voorwoord: Marinus van Roosmalen	4
Ledenadministratie: mutaties	5
Verjaardagen	
Een ontmoeting en een goede wandeling	6
Ons maandelijks vraagesprekje	
OLAT-Nieuwsflits	7
Initiatiefgroepen en Commissies:	
Wandelen op Dinsdag: het zomerprogramma voor 2005	8
Clubreizen: programma 2005	
OLAT-wandelgroep St.-Oedenrode	9
Wandelwegen	
Wandelpool: Airbornepad 'Market Garden'.	
LPS: Stand competitie 2005 en competitieprogramma	
Snelwandelen,	10
Olland 13 maart, door Klaas Bakker	
Uitslagen 13 maart	11
OLAT-Wandelcafé 2005	12
Airbornepad Market Garden, door Ad van Asten	
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (14): Christiaan Koehler	18
Met Constant op stap, 4 wandelimpresies door Constant Dedel	17
Wandelen op Gran Canaria, door Peter van de Ven	19
Mijn eerste Bossche 100, door Joop Reichenfeld	21
Ollanders op winterwandelsport, door Ad van Asten	23
Europäischer Fernwanderweg, door Coos Verburg en Henri Floor	26
Hallo wandelaars, door Inge	30
Over zand en door sloten, door Ad van Asten	31

Voorkaft: Gran Canaria in februari, foto Peter vd Ven

Verder foto's van: Christiaan Koehler, Henri Floor, Theo Tromp, Peter en Ad .

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van de wsv OLAT.

Ledenadministratie:

Jet van den Bersselaar-Dreesen
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-252 4404
 j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Clubreizen:

Toon van Wordragen
 gironr. 70.68.01
 t.n.v. OLAT-clubreizen
 Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
 ☎ 040 -2524404
Boetiek:
 Mia Dielesen/Francien vd Laar
 ☎ 040-2552742 / 0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
 ☎ 0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
 Willem Schoonhen
 ☎ 040 - 2420422

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders
 ☎ 06-12074473
 giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp
 0495-450325
Wedstrijdsecretaris:
 Hans de Vries
 Stationsweg 136
 5611 BZ Eindhoven
 ☎ 06-20133971

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
 Peter van de Ven
 Ad van Asten
 Lupinelaan 27
 5691 WC Son en Breugel
 ☎ 0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
 Tjeu en Lies v/d Kerkhof
 Conny Nakken

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Henk Plasman
Theo Tromp
Piet van der Ree
Marinus van Roosmalen

Hans de Vries Wedstrijdsecretaris:

Stationsweg 136
5611 BZ Eindhoven
☎ 06-20133971
e-mail: havries@capgemini.com

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎ 0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl of
a.asten1@chello.nl

Peter van de Ven
Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎ 0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

e-mail:

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.
Mia Dielesen

☎ 040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

kwdagen@dielesen.demon.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Toon van Wordragen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Jos Scheepers

Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.)

Theo Tromp (Airbornepad)

Info: 0495-450325

Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)

Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)

Ad Verbakel (Peellandpad)

april 2005
JAARGANG 31, NR. 4

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 22 april voor plaatsing in ons
meinummer.**

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

Voorwoord

De wintertaferelen hadden we net achter ons, of de lente kondigde zich volop aan. Het is altijd weer een mooi gezicht als de eerste sneeuwklonken zich laten zien, op de voet gevolgd door de krokussen in de plantsoenen langs de weg en in de parken. Met onze paastocht in het verschiet is de lente compleet. Wij houden van de gloedvolle voorjaarszon, van al dat prille groen en het rijke scala aan lentekleuren. Daarom vinden wij het een genoeg om op tweede paasdag 28 maart de wandelaars als voorloper op de zomer een paaswandeling aan te bieden in de prachtige omgeving van Asten.

De winterserie ligt alweer achter ons en voor de wandelaar breekt nu de tijd aan om er opuit te trekken en te genieten van alles wat de natuur ons te bieden heeft.

OLAT blijft ook steeds actief bezig met het organiseren van evenementen, denk maar aan ons Internationaal Wandelweekend op zaterdag 7 en zondag 8 mei in Weert..

Van dinsdag 31 mei tot en met 3 juni gaat in de gemeente St.-Oedenrode onze eerste avondvierdaagse van start. Hierover volgt meer informatie in het OLAT-Nieuws van mei.

Het is nog even onder voorbehoud, maar als alles volgens plan verloopt zal op maandag 21 maart in St.-Oederode een GPS-cursus worden gegeven aan een 7-tal OLAT-leden en een aantal leden van andere verenigingen. Meer informatie hierover kunt u vinden op de OLAT-website en te zijner tijd in het OLAT-Nieuws.

Op zaterdag 19 maart vond in Etten-Leur de jaarvergadering plaats van de Regio Brabant/ Zeeland waaraan onze secretaris heeft deelgenomen.

Onze jaarlijkse prestatie/snelwandelwedstrijd heeft inmiddels ook plaatsgevonden in Olland. Graag wil ik hierbij Cor van Erp van de Atletiekvereniging Fortuna en alle anderen bedanken voor hun inzet, waardoor wij dit evenement als een geslaagde sportdag konden afsluiten. De uitslagen vindt u elders in ons clubblad.

Tot de volgende maand
Marinus van Roosmalen, voorzitter

Ledenadministratie

Jet van den Berselaar-Dreesen:

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven ☎040-2524404

e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

OLAT-MUTATIES

ADRESWIJZIGING :

Dhr. Miechel Brouwer
nieuwe adres : Vossenstraat 8-1
6865 WT Doorwerth

Dhr. en Mevr. Wil en Wineke van der Velden
nieuwe adres : Vrijheidsstraat 9
3920 Lommel België

AANMELDINGEN :

Dhr. John van Hulten	Schout Leytengaarde 06	5673 RN Nuenen	Geb. dat. : 15-07-1948
Mevr. Jose van Hulten	Schout Leytengaarde 06	5673 RN Nuenen	Geb. dat. : 02-05-1952
Dhr. Wesley van der Gouw	De Coubertinlaan 85	5143 AC Waalwijk	Geb. dat. : 30-04-1985
Mevr. Jannie van den Heuvel	Hoenderberglaan 4	5628 EC Eindhoven	Geb. dat. : 21-08-1938
Mevr. Tonny Beijers	Veenmos 41	5813 CL Ysselsteyn	Geb. dat. : 27-08-1950
Mevr. Désiré van Gerwen	De Beemd 20	5501 CD Veldhoven	Geb. dat. : 06-07-1963
Mevr. Ine van Houtum	Hoge Broekstraat 5	5473 XM Dinther	Geb. dat. : 21-06-2005
Mevr. Marijke v. d. Eertwegh	Mariannestraat 3	5491 JE St. Oedenrode	Geb. dat. : 19-05-1947
Mevr. Wies Kilsdonk	Pippelingstraat 23	5632 NP Einhoven	Geb. dat. : 09-06-1938

OPZEGGING: mevr. Trees Vermeulen-Raaijmakers uit Son en Breugel.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

APRIL:

15	Louis Beckx	Schaffen B	26	Guillermo Martinus	Tilburg
15	Henk Peters	Lage Mierde	27	Tiny Hurkens	Vianen NB
15	Lida de Boer	Maarssen	27	Jose Davidse	Eindhoven
15	Monique Verkerk	Eindhoven	27	Harold Jansen	Eindhoven
16	Thea de Vlieger	Eindhoven	27	Annette de Zwart	Amsterdam
16	Peter van den Brink	Laren NH	28	Anita Vernie	Maasbracht
16	Simon Willems	Gastel	28	Ton Dorn	Eindhoven
17	Cees Visser	Bemmel	28	Paulien van Berlo	Oss
17	Piet van der Ree	Maarheeze	29	Wim van de Kerkhof	Leende
17	Ton van Iersel	Udenhout	29	Martin Goossens	Dommelen
17	Frans van den Boom	Helmond	30	Constant Dedel	Baarn
18	Carien Rutten	's-Hertogenbosch	30	Wesley van der Gouw	Waalwijk
18	Piet Knoester	Geldermalsen	30	Silvia Jansen	Veldhoven
18	Gerard Billekens	Geldrop	30	Ilse de Boer	Asten-Ommel
19	Hans Stienen	Helmond	MEI:		
19	Jan Warrink	Tiel	1	Piet van Buul	Eindhoven
19	Alfred Verkoelen	Meijel	1	Kees van Summeren	Sint Oedenrode
19	Janny Treur	Geldrop	1	Marika van Hout	Eindhoven
20	Jan van Boerdonk	Sint Oedenrode	2	Jose van Hulten	Nuenen
21	Tjeu van den Kerkhof	Weert	2	Albert v/d Schans	Eindhoven
21	Frans Bouwens	Sint Oedenrode	2	Annika Niesert	Maarssen
22	Hans Brongers	Houten	2	Evert van Ampting	's-Hertogenbosch
22	Lies Bouwmans	Weert	3	Martina de Wit	Veghel
22	Jack Hendriks	Veldhoven	3	Martine Boshuijzen	Doorwerth
22	Ben van der Velden	Groenlo	4	Gerard de Rooij	Breda
23	Geert-Jan Doms	Eindhoven	5	Pia Kersten	Zevenaar
23	Bart Lutke Schipholt	Helmond	5	Willy Verbeek	Eindhoven
24	Govert Kornet	's-Hertogenbosch	5	Jose Schimmel	Eindhoven
24	Antoinette Vissers	Mill	5	Piet Severin	Riethoven
25	Ger Jansen	Eindhoven	5	Hanny v. Uppelschoten	Geldermalsen
26	Toon van de Broek	Mill	5	Ricky van de Tillaart	Eindhoven
26	Jan Knol	Rosmalen	6	Tini Coolen	Nederweert Eind

7	Tiny Severin	Riethoven	9	Maria Verschuren	Beek en Donk
7	Esther van der Velden	Veghel	9	Henk Frijters	Roosendaal
7	Anton Stoop	Beek en Donk	9	Annie Beekmans	Beek en Donk
8	Wil van den Brand	Eindhoven	10	Job van de Berg	Nederweert
8	Truus Kusters	Ysselsteyn	10	Pierre Verstege	's-Hertogenbosch
8	Thea Koolen	Valkenswaard	10	Geert van Dijk	Veghel
8	Lenie Franssen	Weert	12	Peter van de Ven	Cuijk
8	Ben Bons	Bladel	13	Henk Vellema	Eindhoven
8	Gerard Meeuw	Someren	14	Corry van Loon	Tilburg
8	Christine van Brussel	Lieshout			

EEN ONTMOETING

Tijdens onze laatste winterwandeling van het seizoen 2004/2005 vanuit Gastel ontmoetten wij ons 800ste Wandellid

Janny de Boer uit Amsterdam tijdens de lunch in de het café van de Achelse Kluis.

Zoals ze in het gesprekje van vorige maand al aankondigde wandelde zij in gezelschap van 'oude bekenden' Truus en Kees van Vessem.

Janny de Boer op de foto hiernaast in het midden.

WIJ WENSEN EEN GOEDE WANDELING AAN:

BEN DUIN EN SJEF KOOLEN, die samen aan een voettocht naar Rome zijn begonnen.
en aan

HENNY VAN DE HARING, die samen met een vriendin, vanuit Moissac aan de wandeltocht naar Santiago de Compostela begint.
en aan

JOS RAAIJMAKERS die vanuit St. Jean de Port aan deze pelgrimage begon.

WIJ HOPEN DAT ZIJ ALLEN DEZE WANDELING ALS EEN BIJZONDERE BELEVING MOGEN ERVAREN.

Ons maandelijks vraaggesprekje, door: Margriet

Willem Schoonhen

Deze maand ben jij uitgekozen om een aantal vragen te beantwoorden over de verzorging waarin je een heel belangrijke taak hebt.

Hoe lang draai je al mee in de verzorging en hoe ben je erbij gekomen?

Mijn eerste kennismaking met de OLAT-verzorging was in 1994 toen ik met een knieblesure zat en toch mee wilde doen met de wandeling die gelopen werd over het huidige Airbornepad. Na een telefoontje met Bert de Boer was het zo geregeld. Ik ging 'n aantal dagen met Bert mee om de wandelaars te verzorgen. Nadat ik ook de winterserie had meegedraaid, werd ik door Henk Stegers† en Marinus gevraagd om de taken van Bert en natuurlijk ook Tonnie de Boer over te nemen.

Wat is het leukste dat je hebt meegemaakt in die tijd?

Iets echt leuk wat mij is overkomen schiet mij niet te binnen, wel wil ik even kwijt dat ik het erg graag doe en blij ben dat wandelaars zo tolerant zijn, bijvoorbeeld: als zij worden gewezen op het gebruik van de bekerpijp, en hieraan direct gevolg geven.

Wandel je zelf ook nog wel eens?

Zelf probeer ik om te wandelen door met de clubreizen mee te gaan als mijn werk het toelaat.

Verder beperkt het wandelen zich tot slenteren op vlooiën/rommelmarkten waar soms ook voor OLAT leuke dingen of ideeën te vinden zijn. Zo vond ik een frame voor een kinderbad, dat ik omgetoverd heb tot de voorloper van onze huidige partytent. Die heeft proefgedraaid bij de Marketgardentocht nieuwe versie. Zo maak ik van de vreemdste dingen (waarvan ik soms niet eens de oorspronkelijke functie ken) weer iets nuttigs.

Was het moeilijk om de aanhangwagen te maken die je speciaal voor het aggregaat hebt ontworpen?
Een boekenkastje met 'n paar wielen werd zo het karretje voor het aggregaat.

Hoeveel tijd ben je ermee bezig en welke taken heb je allemaal?

Dit alles en het voorbereiden van materiaal en de vierdaagse vraagt zeker wat tijd. Openstaande projecten zijn er nog genoeg. Wie wil, mag voor mij nog zo'n 500 gaten zagen/boren.

Is er nog iets anders dat je de lezers van OLAT-Nieuws wilt laten weten?

Verder wil ik alleen maar kwijt dat ik altijd open sta voor goede ideeën.

Willem, bedankt voor je tijd. De redactie van OLAT-Nieuws wenst je nog veel plezier met deze vaak onopgemerkte maar zeer belangrijke taak.

OVERLEDEN

Op 12 maart overleed in de leeftijd van 72 jaar

Jo Kats.

Jo had reeds afscheid genomen van haar wandelvrienden, na 10 jaar als lid van onze wandelfamilie OLAT samen met hen te hebben opgetrokken.

Ter nagedachtenis lezen wij de herinnering aan haar:

*'Herinner mij in betere tijden
Zie mij vrolijk langs de wegen rijden
Wandelen langs de velden en het rulle zand
Nu ben ik aan het eind gekomen
Heerlijk rustend onder de bomen.'*

Wij wensen haar familie en vrienden veel sterkte.
Wandelsportvereniging OLAT
St.-Oedenrode.

OLAT-Nieuwsflitsen

Nationale Sportweek: in het kader van deze Sportweek heeft OLAT 2 activiteiten ondersteund. De eerste was u al bekend en betrof onze Paaswandeling in Asten.

De 2^e activiteit werd uitgevoerd op verzoek van de gemeente St.-Oedenrode samen met Sportservice Noord-Brabant in de context 'Sportiefste stad van Brabant', waaraan 10 Brabantse steden deelnamen. Ter afsluiting organiseerde OLAT op zondag 3 april een puzzelwandeltocht vanuit restaurant 't Leeuwke te Nijssel.

GPS-project: Samen met de gemeente St.-Oedenrode, Sportservice Noord-Brabant, het Fioreticollege en de KNBLO is het GPS-project opgestart met een cursus die begin april gegeven werd door Staatsbosbeheer. Aan deze cursus namen een 7-tal clubleden deel en enkele afgevaardigden uit het onderwijs in St.-Oedenrode. Het project krijgt een vervolg met een wandeltocht in juni en mogelijk een combinatie GPS/hike-wandeltocht in augustus/september voor jongeren.

Detachering: ter ondersteuning van het GPS-project zal Mariska van Poppel van Sportservice Noord-Brabant bij OLAT worden gedetacheerd.

INITIATIEFGROEPEN EN COMMISSIES:

Wandelen op dinsdag

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars om met elkaar zo'n 20 km te wandelen in een leuk tempo.

Genietend van de natuur brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal rond 15.30 uur weer terug in het café van vertrek. In de winter hebben we meestal de lunchpauze in een café. In de zomer eten we soms het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of in het bos.

Het café van vertrek gaat vaak speciaal voor ons om ± 09.30 uur open en heeft dan vanzelfsprekend de koffie klaar.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden.

We hebben een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse of Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie? Truus van Vessem tel. 040 –2110413; Jos Scheepers tel. 0495-535848; Kees van Iersel tel. 0411- 621706

Wandelen op dinsdag Zomerprogramma 2005.

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
12-apr	Cannerberg/St.Pieter	Brasserie NS station, (zwarte tocht)	6621 BT	Maastricht
26-apr	Achter de Keten	fam.v.Dongen, Steenovense baan 55	4849 RD	Oosterhout
10-mei	Herbertustocht	Cultureel centr. 't Toversnest, Jan Deckersstr. 26 (Naast de kerk)	5591 HS	Heeze
24-mei	Safaritocht	Safaripark, Beekse Bergen 1 (Camping)	5081 NJ	Hilvarenbeek
7-jun	Nieuwe Heideroute	Joe Mann paviljoen, Joe Mannweg 4	5681 PT	Best
21-jun	Langs het gat van Roels	Café 't Weekend, Provinciale weg 1	5711 RA	Someren
5-jul	Maashorstroute	Bezoekerscentrum Slabroek Erenakkerstr. 5	5388 SZ	Nistelrode
19-jul	Bikkelsroute	Café Manders, Spoorlaan 9	5751 JM	Deurne
2-aug	Kasteelroute	Café Poeldonk, Poeldonk 17	5275 HP	den Dungen
16-aug	Kampinaroute	Herberg v. Boxtel, Oisterwijkse dreef 2	5076 NA	Haaren
30-aug	Duintocht	Partycentrum 't Maoske, Middelstraat 24	5176 NJ	de Moer
13-sep	de Genneparkten	Paviljoen Genneparkten, Antoon Coolenlaan 2a. (parkeren aan de overkant 'P-terrein Tongelreep)	5644 RX	Eindhoven
27-sep	5 tochtentocht	SBP Outdoor, Witrijtseweg 15	5571 XJ	Bergeijk
11-okt	de Grote Heide	Café du Commerce, Langstraat 8	5595 AA	Leende
25-okt	Mortelenroute	Café Mie Vingerhoeds, Oude Grintweg 90	5688 MB	Oirschot

OLAT-CLUBREIZEN 2005

25 juni	GR 5	Vielsalm	– Burg Reuland	27 -17 km
27 augustus	GR 56	St. Vith	– Malmédy	28 -16 km
24/25 sept.	GR 57	Luxemburg, Wiltz JHB,		zaterdag: 22 km Couvy-Maulusmillen zondag : 27 km Kautenbach-Maulusmillen
22 oktober	Eifel	Rur-Stausee	± 23 - 18 km	

Inschrijven: gironummer 706801	inschrijven:	leden	niet leden
t.n.v. w.s.v. OLAT	Weekend	€55,00	€65,00
te Weert	dagtocht	€19,00	€23,00

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van:
tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen	tijden:
Eindhoven NS (Fuutlaan)	7.35 uur
Weert NS	8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Jul. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495 – 537775 Mobiel 06 130 111 44

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Schrijf nu in voor ons clubweekend naar Wiltz in Luxemburg op 24 en 25 september!

OLAT-seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode. (Rooise wandelingen)

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode
Deze wandelactiviteit duurt circa twee à drie uur en bestaat naast een wandeling uit enkele speloeeningen.

Plaats:	Olland Past. Smitsstraat 4	Nijnsel Sonseweg	Boskant Past. Teurlingsstraat 30	St Oedenrode Dommelstraat	Opmerking <u>FIT TEST</u>
Locatie:	Den Toel	't Leeuwke	Riethof	Rooie Sok	<u>Rooie Sok</u>
		12-04-05	19-04-05	26-04-05	
	03-05-05	10-05-05	17-05-05	24-05-05	31-05-05
	07-06-05	14-06-05	21-06-05	28-06-05	
	05-07-05	12-07-05	19-07-05	26-07-05	
	02-08-05	09-08-05	16-08-05	23-08-05	30-08-05
	06-09-05	13-09-05	20-09-05	27-09-05	
	04-10-05	11-10-05	18-10-05	25-10-05	
	01-11-05	08-11-05	15-11-05	22-11-05	29-11-05
	06-12-05	13-12-05	20-12-05	27-12-05	

In de eerste maand is deelname gratis, daarna betalen niet leden €2,00 en OLAT-leden €1,00.

Via een strippenkaart van €15,- zijn de kosten respectievelijk €1,50 en €0,50 per tocht

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Méer informatie: Marinus van Roosmalen tel. 0413-475467 of Theo Tromp tel. 0495-450325

WANDELWEGEN

WANDELPOOL: AIRBORNEPAD MARKET GARDEN

Aanmelden tot donderdag een week voor wandeldatum bij: **Theo Tromp 0495-450325** of e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl

Datum	etappe	afstand	traject	starttijd	startplaats	Openbaarvervoer
19-5-2005	9e	20	Nijmegen - Driel	10.00 uur	Nijmegen, NS-station	
02-6-2005	10e	19	Driel - Oosterbeek. Bezoek museum	10.00 uur	Café Zeldenrust te Driel	Lijn 6 vanaf NS-station Arnhem
09-6-2006	11e	14	Oosterbeek - Arnhem	10.00 uur	Airbornemuseum Oosterbeek	Lijn 50 vanaf Arnhem, of trein.

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELLEN

Stand clubkampioenschap 2004-2005 per 22 maart 2005.

1	Ernst Westerhoff	6435	Cor v/d Heijden	680
2	Boetje Huliselan	5770	22(2) Anja van Kempen	680
3	Ron Timmermans	3340	Ad Verbakel	680
4	Hans de Vries	2585	Rolf Craanen	680
5(1)	Hanny Klumpkens	2380	30 Henny van Megen	550
6	Kees Lambregts	2300	31 Paul Koks	520
7	Hugo Prinsen	2280	32 Ad Martens	505
8	Frances Rouppe vd Voort	2015	33(4) Mariet Douven	500
9	Marco Timmermans	1560	Kees Mol	500
10	Henk Vink	1530	Joop Krul	500
11	Sjef Koolen	1260	36 Theo Klanke	430
12	Klaas Bakker	1160	Peter Koolen	430
13	Wim Bakker	1110	36(5) Mariette v Ampting	430
	Wim van Gemert	1110	Kees Punselie	430
15	Evert v Ampting	1040	Jan Vogelsangs	430
	Co Tops	1040	Jan Warrink	430
17	Servee Derks	1030	42 Ben Duin	380
18	Pe Everaerts	990	43(6) Henny van de Haring	360
19	Piet de Ruijter	930	44(7) Betsy Geerts	330
20	Mart Douven	860	45 Wim Brooymans	250
21	Ad Mollen	790	* Erik Dikken	250
22	Huub Raijmakers	680	Antoon Asveld	250
	Frits Mennen	680	Dirk Belder	250
22(2)	Connie Raijmakers	680	(8) Monique Barten	250
	Paul Canters	680	(8) Margriet Fischer	250

Ton van Dijk	250	(8)	Jet vd Bersselaer-Dreesen	250
Ad van Asten	250		Claude Herman	250
(8) Riet Emans	250		Hein Dirx	250
Tjeu vd Kerkhof	250		Tony van Duijn	250
(8) Doortje vd Akker	250		Jelle van der Zee	250

Competitieprogramma 2004-2005 OLAT-clubkampioenschap

16-apr	Loon op Zand	P	15 uur	95 km 350	km bonus boven 95 km
16-apr	Haarlem	Eur	100 km	430	
29-apr	Dordrecht	L.A.	80 km	360	
30-apr	Bocholtz	L.A.	135 km	550	
4-mei	Odoorn	L.A.	80 km	360	
7-mei	Weert	W/P	24 uur/100 EM/100 km	schema	bonus: 24 uur/100 EM 500; 100 km 300;
			105↔150 km	400	
			50 EM/50 km	schema	bonus: 50 EM 200; 50 km 100;
13-mei	Hilversum	L.A.	80 km	360	
13of15 mei	Veenendaal	Eur	100 km	430	
21-mei	Hengelo	L.A.	75 km	250	
5-jun	Anna Paulowna	L.A.	80 km	360	
10-jun	Steenwijk	L.A.	80 km	360	
11-jun	Gulpen	L.A.	70 km	250	
17-jun	Rijsbergen	L.A.	80 km	360	
18-jun	A'dam-Leeuw.	L.A.	150 KM	600	
25-jun	Barendrecht	L.A.	60 km dagmars	250	
25-jun	Nijmegen	L.A.	70 km nachtmars	250	
26-jun	Afferden	L.A.	60 km dagmars	250	
2-jul	Someren	L.A.	80 km	360	bonus <13 uur

Agenda snelwandelen en prestatietochten

Datum	Plaats	Ver.	prestatie	Informatie
16/17 apr	Loon op Zand	HvB	15 uur	Prestatietocht. Limiet 95 km mannen en 90 km vrouwen. Start 21.00 u
22 april	Zaandam			Baanwedstrijden korte afstand vanaf 19.15 uur Vincent v Goghweg
24 april	Schoonhoven			Wegwedstrijd: 30-20-10-5 km De Stormbaan
7/8 mei	Weert	OLAT	Alle afst.	Wegwedstrijden en prestatie 100EM/24 uur, 100 km, 80 km, 50 km

OLLAND, zondag 13 maart 2005.

Door: Klaas Bakker

Hier, waar in 1967 de OLAT werd opgericht, zijn de jaarlijks terugkerende voorjaarswedstrijden van deze wandelsportvereniging in volle gang. De 50 km is zojuist gestart, dat was om 10.30 uur precies!

De wandelaars op deze afstand mogen er ruim 7 uur over doen, maar voordat die tijd verstreken is zullen ze allemaal al zijn gefinished en gedouched. Ze zijn daarmee mooi in de gelegenheid om nog even gezellig aan de bar te zitten in gemeenschapshuis De Holm van waaruit de organisatie plaatsvindt en waar ook de prijsuitreiking zal zijn.

De overige afstanden: 30-20-5 km beginnen later en op verschillende tijdstippen en zelfs op verschillende plaatsen op een rondeparkeers van 2372 meter. Daarmee heeft men het zo kunnen arrangeren dat alle afstanden op dezelfde plaats over de finish gaan. Op die plaats worden ook alle ronden geteld die de atleten voor hun afstand op het parkoers moeten afleggen.

Het is een open parkoers en nergens is noemenswaardige beschutting, en dat kan in het vroege voorjaar nog wel eens nadelig zijn voor de wandelaars, maar een voordeel is dat de wandelaars elkaar op verschillende stukken van de ronde kunnen zien.

Deze keer moest ik toestaan dat de meeste deelnemers iets sneller waren dan ik.

Sinds ik een paar weken geleden afscheid moest nemen van mijn vrouw Toos, kijk ik nu uit naar de week-einden om met bekenden wat te kunnen babbelen.

Het is stil in huis. Twee keer in de week ga ik zwemmen, dat is een welkome onderbreking.

Alle mensen die een kaart hebben gestuurd, of hebben gebeld, of in de kerk en bij de crematie aanwezig waren, geven mij toch extra kracht om door te gaan en aanwezig te zijn op de komende wandel-evenementen.

Vandaag is de temperatuur aan de lage kant, de tegenwind valt best mee en die enkele regendruppel is van geen belang. De organisatie, de verzorging en de tijdwaarneming (om de 5 km) zijn uitstekend.

Alleen het aantal deelnemers van 46 - waaronder slechts 15 OLAT-ers op een ledental van 800 - valt wel erg tegen. Niet iedereen houdt ervan om wat vlugger te wandelen dan het gebruikelijke tempo, maar toch, als je

ziet hoeveel haast er soms is bij de winterseries dan zou je hier toch ook wel wat meer deelname mogen verwachten.

Soms is rondjes wandelen wel eens een punt van discussie. Maar deze ronde in Olland kent de nodige afwisseling, en bij iedere doorkomst is er gelegenheid voor verzorging.

Het is inmiddels maandagochtend, de maandag na een wedstrijd, ik kan voelen dat er de vorige dag iets gebeurd is. Morgen ga ik zwemmen, dat is ook een goede afwisseling voor de spieren.

En dan op naar de laatste winterserietocht in Gastel, een goeie oefening voor de Kennedymars een weekje later.

UITSLAGEN SNELWANDELEN EN PRESTATIEWANDELEN

OLAT 13 MAART 2005 IN OLLAND

snelwandelen		Eindtijd	5km	10km	15km	20km	25km	30km	35km	40km	45km
5 km wedstrijd											
Emiel Van Landeghem	RWV	36:37	36,37								
Hermien Teske V	RWV	41:44	41,44								
20 km wedstrijd											
Frank Buytaert	Olse/M	01:35:18	24:02	47:58	01:11:36						
Jacques van Bremen	RWV	01:56:22	29:34	58:57	01:27:32						
Marcel Bunschoten	de LAT	01:56:23	29:34	58:57	01:27:32						
Ronald Maas	RWV	02:05:15	29:34	58:14	01:30:05						
Fred Röhner	Unitas	02:05:26	30:48	01:01:15	01:32:51						
Ad van Oijen	AVW	02:08:24	31:41	01:03:46	01:35:55						
Pierre Gabriels	BREE	02:10:35	31:47	01:04:11	01:37:05						
Ron Timmermans	RWV	02:12:37	31:50	01:03:30	01:36:31						
Hans van Wakeren	Unitas	02:15:08	32:09	01:04:36	01:38:46						
Marco Timmermans	RWV	02:17:13	31:41	01:03:44	01:38:52						
Loes van den Beemt V	RWV	02:21:37	37:22	01:13:31	01:48:24						
Sandra Maas V	RWV	02:24:54	34:59	01:10:21	01:46:32						
Paul Maas	RWV	02:35:38	37:38	01:16:20	01:54:52						
Robert van Bremen	RWV	gestopt	29:34								
Wilfried van Bremen	RWV	gestopt	29:34								
30 km wedstrijd											
Luc Nicque	Volh. B	02:46:34	29:11	58:05	01:25:48	01:52:45	02:19:23				
Theo Koenis	de LAT	02:53:21	29:11	58:05	01:26:44	01:55:29	02:23:11				
Hans van der Knaap	RWV	03:03:56	29:11	58:05	01:27:04	01:57:09	02:29:51				
Hugo Prinsen	OLAT	03:40:49	34:28	01:09:05	01:44:00	02:19:59	02:59:00				
Hans de Vries	OLAT	03:42:00	34:28	01:09:10	01:44:45	02:21:15	03:00:00				
50 km wedstrijd											
Frank van der Gulik	de LAT	05:29:28	31:34	01:03:38	01:35:10	02:06:25	02:37:52	03:09:42	03:44:00	04:20:42	04:55:18
Jaap Visser	RWV	05:51:56	33:12	01:06:24	01:39:57	02:14:54	02:49:41	03:24:45	04:00:37	04:37:16	05:14:41
Boetje Huliselan	OLAT	05:55:00	35:28	01:10:10	01:43:59	02:18:28	02:52:31	03:28:05	04:04:33	04:41:26	05:18:07
Wil Botman	de LAT	05:57:33	35:28	01:10:10	01:44:33	02:19:38	02:54:45	03:30:30	04:06:38	04:42:53	05:19:09
Henk Klijn	de LAT	06:01:01	34:54	01:08:28	01:41:36	02:15:17	02:49:41	03:25:15	04:02:38	04:41:09	05:20:25
Frans Leijtens	RWV	gestopt	33:25	01:07:16	01:41:11	02:15:41	02:50:13	03:25:45			

Scheidsrechters: Karin van Bremen, Frans Müller, Paul Koks, Kor Zijlmans.

prestatiewandelen		Eindtijd	5km	10km	15km	20km	25km	30km	35km	40km	45km
5 km prestatie											
Wim Bakker	OLAT	34:03	34,03								
20 km prestatie											
Donald Van Meenen		02:08:08	32:04	01:03:31	01:35:25						
Tom van den Beemt	RWV	02:44:08	38:52	01:19:42	02:01:26						
Antoon Asveld	OLAT	02:50:55	40:48	01:23:31	02:06:40						
30 km prestatie											
Fr. Rouppe vd Voort	OLAT	03:29:48	36:09	01:10:05	01:44:00	02:19:38	02:54:10				
Jan de Vos	de LAT	03:32:59	35:28	01:10:51	01:46:12	02:21:45	02:57:49				

Henny van Megen	OLAT	03:35:40	36:09	01:12:20	01:48:32	02:24:27	03:00:16				
Ton Groenendaal	RWV	03:36:44	35:37	01:10:13	01:45:52	02:20:59	02:58:03				
Ilona van Klinken		03:36:44	35:50	01:10:40	01:45:52	02:21:24	02:58:28				
Klaas Bakker	OLAT	03:44:08	35:37	01:10:48	01:47:45	02:25:55	03:05:00				
Huub van den Beemt	RWV	03:56:37	38:00	01:16:26	01:55:49	02:35:23	03:16:03				
Trudy vd Meer V	RWV	03:57:01	38:12	01:16:53	01:56:19	02:36:33	03:17:21				
Ben Duin	OLAT	03:58:52	39:24	01:19:30	01:59:17	02:40:41	03:20:08				
Betsie Geerts V	OLAT	04:06:24	39:24	01:19:30	02:00:33	02:41:34	03:23:49				
Sjef Koolen	OLAT	04:06:24	39:24	01:19:30	02:00:33	02:41:34	03:23:49				
50 km prestatie											
Jan de Jonge	de LAT	05:14:09	31:34	01:03:41	01:35:10	02:06:25	02:38:14	03:08:45	03:39:35	04:10:40	04:42:11
Pé Everaerts	OLAT	05:58:42	36:35	01:12:25	01:47:17	02:22:09	02:57:29	03:34:49	04:11:12	04:46:33	05:22:52
Ernst Westerhoff	OLAT	06:06:37	33:24	01:06:40	01:40:49	02:16:39	02:52:46	03:30:05	04:08:49	04:48:07	05:27:20

OLAT-Wandelcafé 2005.

Vanaf april t/m oktober zal maandelijks een contactavond gehouden worden.

(**Let op:** helaas kunnen we niet vasthouden aan een vaste dag in de maand)

Met uitzondering van de bijeenkomst in juli tijdens de Vierdaagse in de Ganzenheuvel te Nijmegen, bestaan deze avonden uit een wandeling van circa 7 kilometer, gevolgd door een binnenactiviteit.

De wandelroutes worden uitgezet door o.a. Ben Pauw, Jo Willems en Theo Tromp.

Voor 2005 staan alvast de volgende onderwerpen op het programma: Airbornepad Market Garden, Vogels in de Natuur, GPS-informatie.

Indeling van deze contactavonden

19.00 uur begin van de wandeling

20.45 - 21.45 uur lezing of presentatie.

21.45 - 22.30 uur gezellig samenzijn.

Kosten voor leden 0,50 euro en voor niet-leden 1,50 euro per avond*.

* mogelijk kan voor enkele activiteiten een hogere bijdrage gelden.

Woensdag 20 april De Rooie Sok

Dommelstraat 18

5492 DX Sint-Oedenrode

Lezing Airbornepad Market Garden

Videofilm: Slag om Arnhem

Donderdag 19 mei De Rooie Sok

Dommelstraat 18

5492 DX Sint-Oedenrode

GPS-wandelen. Hoe doe je dat!!

Woensdag 22 juni De Rooie Sok

onder voorbehoud

Dommelstraat 18

5492 DX Sint-Oedenrode

Lezing met diabeelden: Wandelen op La Palma

AIRBORNEPAD 'MARKET GARDEN' (3)

INDRUK VAN EEN THEMAWANDELPAD

.....Al enige tijd hoorden we het eentonige geluid van voortrazend verkeer en zagen dan ook weldra de oorzaak daarvan opduiken: de snelweg A73.

Daarachter ligt Heumen, ons eindpunt voor vandaag. De enige horeca in het dorp is helaas gesloten, gelukkig hadden we nog een blikje in reserve voordat we de tocht huiswaarts aanvingen!

De vijfde wandeldag

De vijfde wandeldag: vanmorgen stalden wij de auto in Wijchen en reisden met de buurtbus naar Heumen. Leuk te ervaren hoe galant jeugd kan zijn. Een aankomende schooljuf, die voor haar eerste stagedag naar een school in Heumen ging, nam ons op haar OV-pasje mee op de buurtbus. Het werd een gezellig keuvelreisje!!!

Amper buiten de kom van Heumen zagen wij in het lommer een monument ter herinnering aan de inval in mei 1940. We kwamen langs het sluizencomplex en bereikten daarna via een trap de verkeersbrug over het

Maas-Waalkanaal. Aan de overkant moesten we weer naar beneden, en hadden daar ook nog enig leedvermaak met een fietser die brugopwaarts koerste met een zware 'broodtas' aan het stuur waarschijnlijk richting zijn werkplek. Stelletje musketiers!

Het parkoers gaat vanaf hier een flink eind langs het Maas-Waalkanaal, met mooie vergezichten op Katwijk aan de Brabantse kant, links Molenhoek in Gelderland en iets verderop Mook aan de Limburgse zijde. Dit is

het bekende 4Daagse-pad op de derde wandeldag richting de bergen.

In Mook bezochten we binnen de ommuring van een historische kerk het graf van een Engelse soldaat die hier in eenzaamheid ligt begraven, zijn graf torste wel de bloemen uit eerbiedig respect!

Aan de overzijde van de straatweg was het hotel-restaurant nog gesloten, dus het kopje koffie schoot erbij in. Net voor de Mookerhei ligt een Brits militair kerkhof, het ligt daar vredig tegen de glooiende bosrand. De zon scheen sereen op het stenen kruis dat de wacht houdt over 322 helden die 60 jaar geleden in deze omgeving

onze vrijheid bevochten en dat met hun leven moesten bekopen!

Wij wandelden verder de Mookerhei op; de hei had nog enige kleur van late bloei. Verrukkelijk om hier te mogen wandelen. Na de heidevlakte volgde nog een bosgebied en daarna kwamen wij bij het bekende Zwaantjesrestaurant, helaas op dat tijdstip ook nog op slot.

We lieten het Mookse gebied achter ons en kwamen in open terrein dat de veelzeggende naam 'Klein Amerika' draagt. Een lange asfaltweg leidde ons vanaf daar rechtstreeks naar Groesbeek. Daar troffen we meteen het monument aan ter ere van de beroemde 82^e All American divisie en zijn Generaal: James Gavin. Eenvoudig op de hoek van een straat, gewoon zoals zijn jongens toen overal hebben gestreden: van straat tot straat, van huis tot huis, en soms van man tot man!

Na een wat aarzelende entree in het dorp, kwamen we dan toch door het centrum en mochten verder de hele plaats doorwandelen. We kwamen er al zo vaak tijdens de 4Daagse, maar nu was het anders, ook onze gedachten en herinneringen waren anders! We zochten een museum dat herinneringen aan toen voor ons levendig probeert te houden....

Ik hoorde de directeur weer zeggen: 'Ik wil een overredingsgesprek aangaan met iedereen die wil beweren dat wij het openbare herdenken van de feiten van toen achter ons moeten laten!' Met dit pad als blijvende herinnering zal dat ook nooit gebeuren.

Door onze verbondenheid als wandelaar kunnen wij met een gezamenlijke of individuele gang op het Airbornepad 'Market Garden' een eerbetoon brengen aan de jongens en mannen die uit den vreemde naar ons toe kwamen om met het offer van hun leven onze vrijheid

af te dwingen. Maar zeker ook vergeten wij niet alle dappere soldaten, die aan hun zijde vochten en die later wel de vrijheid mochten meebeleven; ook zij verdienen ons volle respect.

Wij bezochten het Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944-1945. Het is een modern gebouw met een glazen koepelzaal waarin de namen van alle gesneuvelde geallieerden bijeen zijn gebracht. Na een kopje koffie, uiteraard met gebak, gedronken te hebben bezichtigden we ook de impressie van de bevrijdingslag om Nijmegen en Arnhem en alles wat daaromheen gebeurde. Een waardig monument waarmee onze bevrijding vorm kreeg.

Nadat we daar vertrokken waren begon ook direct het klim- en daalwerk; we waren immers in het gebied van 'de zeven heuvelen' aangekomen. Bij de Zevenheuvelenweg brachten we een kort bezoek aan de Canadese Erebegraafplaats, een indrukwekkende plek waar je tot intense bezinning komt.

Toen wij het kerkhof verlieten ontmoetten we de groep 'originele' dinsdagwandelaars van OLAT, nu bestaande uit 4 heren en 2 dames. Zij vertelden ons al eerder opgemerkt te hebben toen wij het museum verlieten en zij daarbinnen aan de koffie zaten. Met Wim en Drewes wilden we wel even de competitie van het klauteren aangaan en daarbij bleven Othmar en Jacques wijselijk in het gezelschap van de dames!

Het bos met imposante bomen en indrukwekkende heuveltjes, waar we doorheen mochten wandelen was een beleving op zich en denk niet te lichtvaardig over de Wylerberg of het Filosofendal. We raakten er zo door geïmponeerd, dat we op een zeker moment een markering gemist hebben en in Berg en Dal, ter hoogte van Tivoli terecht zijn gekomen. Een blik op de plattegrond stelde ons echter al gauw gerust, via Val Monte konden we ook ons eigenlijke doel: het centrum van Beek bereiken.

In dit vriendelijke dorpje van de 'wasvrouwjes', zelfs 'ons oma' moet er gewoond hebben, dronken we een kopje koffie in het knusse hotel 't Spyker. Terwijl wij ons taartje aten, kwamen onze eerder ontmoete wandelvrienden voorbij: jawel in de bus!!

We vertoefden nog een ogenblik bij het monument ter gedachtenis aan de 82^e All American luchtlandingsdivisie.

We verlieten Beek om daarmee ook meteen het heuvelachtige landschap achter ons te laten. We gingen de polder in: de Ooijpolder wel te verstaan.

Zover we kijken konden, en dat was nogal ver, viel er eigenlijk niets te 'bekijken' en dat was ook wel leuk om eens te ervaren! Of hadden we toch iets over het hoofd gezien? Inderdaad, na een stief kwartiertje wandelen kwamen we in het kleinste dorpje van Nederland: Persingen. Vijf huizen, waarvan er een zelfs het voorkomen heeft van een notariswoning van zo'n honderd jaar geleden, en een allesoverheersende kerk waarlangs

de koeien stonden te herkauwen. Den Haag wil het hele zaakje pappen, maar vooral nat gaan houden!!!

Vanuit de polder zagen we de imposante skyline van de heuvelrug die oprijst tegen de zuidelijke horizon. Daar ook ergens rond Ubbergen liggen de sporen van mijn eerste 'bergwandelingen', nee niet als wandelaar, maar op vrijersvoeten, ondertussen alweer een goeie halve eeuw geleden!

We kwamen bij Nijmegen, wandelden eerst langs een straatje met alleen maar woonschuiten en gingen vervolgens een trapje af en stonden daar onder de brug en keken over het water van de Waal, en naar de kolossale duwboten die alleen maar haast schenen te hebben.

De zesde wandeldag en finish

De zesde wandeldag en finish: Voor deze laatste wandeldag restte ons nog ongeveer 40 kilometers die we met het oog op ons museumbezoek in Oosterbeek enigszins moesten inkorten. We reden met de auto naar Elst en zochten vandaar af in zuidwestelijke richting de markering op. Het monument aan de Waaldijk bij Oosterhout kenden wij van de doorkomst tijdens de 4Daagse. Een neef die in Oosterhout woont is betrokken bij het onderhoud van het monument dat de herinnering aan de Waal-oversteek naar Lent en het behoud van de brug levendig houdt. Ook is hij betrokken bij het contact tussen de Amerikaanse veteranen-families en de bevolking van Oosterhout en Lent.

Bij Eimeren hadden we de markering weer te pakken en vanaf daar volgde nog een lange wandeling door een kaal landschap, met hier en daar enige bewoning maar vooral veel uitzicht op braakliggend land en een waterwingebied waarvan we de bronbemaling tot bijna aan de poort mochten naderen. Hier landde op 21 september 1944 een Poolse Brigade. Een eremonument aan hun Generaal zagen we zodra we het centrum van Driel binnenkwamen.

Iets eerder op die 'lange straat' naar Driel ontmoetten we een paar dames bij wie we na een uurtje op de koffie mochten komen, maar we kregen het vermoeden dat wij al voorbij waren gewandeld aan het globaal aangeduide adres voordat de dames het zelf weer bereikt hadden.

Op het centraal plein in Driel staat ook een indrukwekkend monument ter herinnering aan de moed die de Poolse soldaten hier in de omgeving hebben getoond. Velen van hen verloren het leven bij hun poging om de Rijn over te steken, met minimale middelen omdat hun uitrustingen aan de overzijde bij Papendal waren gedropt. Ook aan de kerk is een plaquette bevestigd ter herinnering aan deze moedige jongens uit Polen.

Bij de Rijn aangekomen moesten we de alternatieve winterroute gaan volgen omdat de oversteek via het veer vanaf medio oktober tot in het voorjaar niet mogelijk is. Achteraf gezien zou ik willen zeggen: gelukkig.

Door het veerpont te nemen zou namelijk een van de allermooiste stukjes van de route niet aan bod zijn gekomen.

Omdat we Nijmegen van binnen al zo goed kenden gingen we niet volgens de route, maar wandelden over de kade richting de spoorbrug, waarlangs het Airbornepad Nijmegen verlaat.

Hoe anders moet het er hier 60 jaar geleden uitgezien hebben en ook elders in de zwaar verwoeste binnenstad. Dat alles om het behoud van de brug waar we nu zicht op hadden en die ook nu nog de verbinding vormt met de brug verderop in het Betuwse land: dat bleek destijds één brug te ver!

Averechts gingen we vervolgens via de markering door winkelstraten, langs de Stevenskerk naar het NS-station waar we de trein namen naar Wijchen.

Als wandeltip (en die is inmiddels in aangepaste vorm bevestigd door de routebouwers) wil ik daarom ook het volgende routevoorstel doen: Neem in Driel de bus naar Heteren en stap daar uit bij de brug, dat is bij het monument van de 101^e Airborne divisie, en pak daar de alternatieve winterroute weer op zoals vermeld staat op bladzijde 119 van de wandelgids. Het is geen aanrader om dit stukje van een paar kilometer te voet te doen vanwege het drukke verkeer op de smalle Rijndijk. De bus rijdt regelmatig en het ritje duurt amper 10 minuten. De route is inmiddels aangepast vanaf het veerpont met een alternatief pad door de uiterwaarden, maar dat pad is alleen bruikbaar bij droogte!

Wij kozen wel voor deze alternatieve wandeling over de zuidelijke Rijndijk richting Heteren. Nog even geprobeerd de overkant via het sluizencomplex te bereiken, maar nadat een stem vanuit de ruimte ons dit afraadde, besloten we toch maar om terug te gaan en het trajectstuk verder af te wandelen.

Omdat de mist was opgekomen konden wij de heuvellijn van de Veluwe aan de overzijde van de Rijn amper onderscheiden. Het intrigeerde ons dan ook dat we het spookachtige silhouet, waarin we een soort torenruïne meenden te zien, niet konden thuisbrengen. Een huis op de Drielse Rijndijk met een naam die herinnert aan de moedige oversteek van een Brits bataljon viel ons wel op, maar de plaquette met de namen van de gesneuvelden ontging ons. Hoe duidelijk was vanaf daar te zien hoe kansloos in die ongelijke strijd deze helden toen geweest moeten zijn.

Voordat we de brug van de A50 over de Rijn bij Heteren bereikten, stonden we even stil bij een monument voor de 'Screaming Eagles' van de 101^e Airborne divisie die daar de vijand aan de overkant moesten weerstaan in een hevig vijandig offensief vanaf de Veluwerand!

De huidige verkeersbrug overspant de Rijn en de uiterwaarden. Aan het einde van de brug gingen we via trapjes naar beneden en wandelden meteen het bos in ter hoogte van een uitgebreide manege. Het werd al meteen een test voor onze conditie want we mochten de hoogte in. We bleven een eind in het beboste heuvelgebied ronddolen en hadden het geluk dat de beuken-

bomen en andere bladragers dit jaar hun kleurenpracht iets langer dan gebruikelijk droegen. We genoten van de omgeving, maar beseften ook dat hier voor onze vrijheid grote offers waren gebracht.

Daarna ging het weer naar beneden om een rondje te gaan maken om het kasteel Doorweerth. Het kasteel stamt uit de 13^e eeuw. De Duitsers hebben het in 1944 moedwillig zwaar beschadigd. Aan de buitenkant zie je momenteel niet veel meer van die verwoesting. Thans zit er een natuurmuseum in de gebouwen en wordt het gebruikt voor ontvangsten. Helaas kwamen wij er een weekje te laat langs, want de openbare gastenontvangst in het restaurant wordt in het late najaar gestopt om in de lente weer haar deuren te openen voor 'dagjesmensen'.

Na ons bezoek aan de binnenplaats van het kasteel gingen we verder de heuvelachtige bossen in. Terwijl we de heuvelrug volgden bleven we wel regelmatig zicht houden op de Neder Rijn die op een afstand van ongeveer honderd meter schuin beneden ons stroomt. Vanuit deze positie werden de geallieerde troepen, die met bootjes de rivier probeerden over te steken, onder vuur genomen. Nu wij hier liepen beseften wij maar al te goed hoe ongelijk de strijd toen moet zijn geweest.

We voerden nog enkele flinke klauterpartijen uit in een bosrijk gebied dat de mooie naam Dunoplateau draagt. Daarna kwamen we binnen de bebouwing van Heveadorp, een naam die ons bekend in de oren klonk maar waarvan we niet meer wisten dat het rubberplaatsje zo mooi gelegen was aan de Veluwerand op de Rijnsoever. Er staan prachtige woningen met rieten daken, maar het is verder in sociaal opzicht een evenbeeld van het vroegere Philipsdorp achter het PSV-stadion. We gingen achterom het dorp uit via een stijgend en dalend bospad dat ons even later bij de Westerbouwing bracht en waar we ondertussen enkele keren prachtige vergezichten hadden over het gehele gebied in zuidelijke richting.

Het horecabedrijf dat hier is gevestigd was eveneens gesloten. Bij het gebouw is een herinneringsplaquette aangebracht ter nagedachtenis aan de hier gevoerde strijd. Op deze plek legt de veerboot aan die vanaf Driel in de zomermaanden gasten overzet en die dus het bewandelen van de bovenbeschreven variant in ieder geval 'in de koude maanden noodzakelijk maakt'.

We naderden Oosterbeek, maar kwamen eerst nog over een oud kerkenpad dat ons bij een historische Nederlands Hervormde kerk brengt aan de rand van het dorp. Het gebouw is eeuwenoud, werd zwaar beschadigd maar is na restauratie weer een waar pronkstuk met een geschiedenis van duizend jaar! In de kerk en in het parkje rondom de kerk staan herinneringen aan de slag om Arnhem en een monument voor Britse Gevallenen. Langs de rand van het dorp, en soms door parkachtige lanen, bereikten we Villa Hartenstein, waarin nu het Airbornemuseum is gevestigd. Ook hier brachten wij een bezoek aan het in beeld gebrachte verloop van de oorlog en de Slag om Arnhem. Een lichtpaneel geeft

aan waar de gebeurtenissen plaatsvonden. Op het moment dat wij daar waren bezocht ook een groep overzeese veteranen het museum en keken naar een film waarin ze zelf waarschijnlijk de hoofdrol speelden. We hoorden hen telkens momenten van herkenning uiten.

Na een kopje chocolade uit de automaat vertrokken we weer en moesten ons enigszins haasten want het begon al iets te schemeren.

Over een natuurlijke hooggelegen spoordijk kwamen we bij de Airborne Begraafplaats Oosterbeek-Arnhem. Op deze plek werden in september 1944 droppings uitgevoerd en in deze grond werd in 1945 de Airborne-begraafplaats aangelegd en daar liggen nu 1754 militairen begraven die omkwamen bij de Slag om Arnhem.

Samen met de Britse Prins Charles legde Koningin Beatrix hier op 19 september 2004 een krans. Deze plechtigheid werd rechtstreeks via de TV uitgezonden.

Na een rondgang over het kerkhof, waar we ook enkele Poolse graven ontdekten en waar ook een Nederlandse Commando ligt begraven, vertrokken wij juist op het moment dat twee bussen met Japanse bezoekers arriveerden.

Over de spoordijk die nog steeds ver boven de werkelijke spoorlijn ligt, en later via een bospad, bereikten wij een buitenwijk van Arnhem ter hoogte van het NS-rangeerstation.

In Arnhem staan diverse monumenten die herinneren aan de slag die hier gestreden is en die onnoemelijk veel slachtoffers heeft gekost. Een paar typerende punten zijn: het monument op een pleintje 'Remember September', even verderop zo maar een woonhuis midden in de straat op no 14 een herinnering aan Generaal Urquhart die daar moest onderduiken toen hij op verkenning was door de stad. Een paar kilometer verder een herinneringsbeeld aan de Vrouwen uit het Verzet. We ontmoetten een postbode die in het afgelopen jaar samen met de Engelse vriend van zijn dochter de afstand tussen Lommel en Arnhem op film had vastgelegd. Het kostte hem 1200 km aan op en neer reizen!

Over de kade langs de Rijn bereikten we het centrale punt waar het Hart van Bevrijd Arnhem ligt.

Bij het Airbornepaneel van OLAT staan verder nog enkele herinneringen aan de Slag die hier gestreden is.

Op de achtergrond de statige Brug, genoemd naar John Frost. Een brug te ver!

Wij sloten deze herinneringstocht af in de herbouwde Eusebiuskerk, op het grote plein in het centrum van Arnhem. Het was inmiddels avond geworden en in de kerk zongen diverse koren in het kader van 'Nederland zingt' voor een TV-uitzending van de EO die eind januari te zien en te horen was.

In een gemoedelijk cafeetje tegenover het plein zaten we nog even gezellig bij elkaar en bespraken onze beleving van vandaag. Daarna gingen we naar het station, langs pleinen die op een verdieping lager liggen dan ons voetpad en die in de nabije toekomst een geheel eigen leven zullen krijgen.. In een toekomst die wij mogen beleven in vrijheid, een weg daar naartoe werd bevochten door jonge helden en wij mochten ons dit herinneren in de voetsporen van onze bevrijders....
Met dank: Ad van Asten.

Wandelen en wat ik zoal tegenkom. (14)

Een beschouwing door: Christiaan Koehler

In het Midden-Duitse Harzgebergte zegeviert het vreemdelingenverkeer, heet het in sommige geschriften. En dat het bovendien een wandelgebied bij uitstek wordt genoemd is eveneens zonneklaar. Desondanks behoef je geen halsbrekende toeren uit te halen om het toerisme te ontlopen. Volg bijvoorbeeld maar eens dicht bij de stad Osterode de Bundesstrasse 498 door het Sösetal naar het gehucht Riefensbeek op +470m. Dit minidorpje is een voortreffelijke uitvalsbasis om de wandelschoenen aan te trekken. Op weg erheen passeer je de indrukwekkende Sösestausee; parkeer daar even op de ruime 'P' bij de stuwdam om er over het wijde water te turen, want als je ergens het echte wandelgevoel in je voelt opkomen is dat dáár!

Ons wandeldoel voor een pittige dagtocht vanuit het genoemde Riefensbeek is de van verre zichtbare Hanskühnenburg, een uitzichttoren met restauratie op +811m. Vooraf krijgen we een welgemeende waarschuwing: de kortste route is gedeeltelijk zeer steil en op enkele plekken is het uitkijken geblazen. Daarom nemen we maar liever de wat langere, die er overigens ook niet om ligt en soms zelfs bijna hooggebergte proporties aanneemt.

't Is koud, vochtig met een laaghangende bewolking. Na een dik uur bereiken we het eerste étappepunt Ackerblick +577m. Het doet vandaag zijn naam geen eer aan; géén akker te zien en óók géén uitzicht! We hebben nog geen vijfde van het traject gelopen en voelen nu al onze spieren. Ontwenning misschien? Zo'n honderd meter stijgen is toch een lachertje; maar vandaag kennelijk niet.

De eerste regenbui meldt zich; 't is er een van een uur. Maar dat deert ons niet, de cape biedt immers uitkomst. Het bos wordt onheilspellend donker en de nieuwsgierigheid slaat toe.

Blijft het pad stijgen? Wat komt er na die bocht en waarom is er hier géén mens te zien? En wat zullen we straks te zien krijgen op de Auerhuhnplatz? In ieder geval géén Auerhaan, géén wandelaars en ook géén vogels of wat voor dier dan ook; 't is gewoon een driesprong met deze veelbelovende naam.

Een steil pad voert ons van daar naar het Hochmoor op de kalende kam van de bergrug 'Auf dem Acker'. Daar versmalt het pad tot een grillig spoor met veel uitgespoelde keien, waarbij we vaak van de ene steen naar de andere moeten stappen. Soms zo zompig, dat we wat hogerop ons heil moet zoeken om de voeten droog te houden. En nauwelijks uitzicht, we stappen door het

wolkendek. Aan de noordwest-rand heeft het bos het begeven en resten wat vervormde afgestorven stammen in de verzuurde bodem en poelen met gitzwart water. Hoogveen, een opmerkelijke beeld, dat zich laat vergelijken met dat van de Maria Peel, en dát op die hoogte! Het is niet voor niets uitverkoren tot 'Naturschutzgebiet mit Moorsäule'.

Picknick uit de rugzak zit er bij dit weer helaas niet in. We gokken er maar op, dat de Hanskühnenburg beschutting biedt. Tegen het einde van het moeraspad rijst in een waterige nevelgordijn een grauwe stenen kolos op: hoera, de toren! In de schemerige Waldgaststätte brandt een behaaglijk houtvuur, het

ruikt naar soep en braadworst. We ontdoen ons van cape en windjack en nestelen ons dicht bij het knappend vuur om met een tevreden gevoel te genieten van warme streeklekkernijen.

De terugtocht over een geleidelijk dalend werkp pad zou bij helder weer een traktatie zijn: een feeëriek breed uitzicht over glooiende hellingen, die in de diepte de Sösestausee in de greep houden. Machtige oprijzende loofhoutbossen aan de verre horizon. Voorlopig niets van dit alles, mist en nattigheid willen ons nog steeds niet verlaten. Maar wat zich vaker in het bergland voordoet, gebeurt ook nu; als bij donderslag houdt de regen het voor gezien. De capes gaan uit, er komt licht in de ruimte en het zonnetje laat zich voorzichtig zien. Het wild laat het vandaag afweten. Vreemd, waar is het dan? Er zijn toch volop sporen van wilde zwijnen, in de omgewoelde bermen. 's Avonds krijgen we antwoord: vorig weekend is er volop gejaagd. Daarvan krijgt het

wild zijn bekomst en laat zich voorlopig niet zien, het wil tot rust komen.

Wie zich ook niet laat zien maar wel de voedertafels bij ons gastverblijf leeg eet is de wasbeer. Zijn populatie neemt sterk toe, hij is brutaal en deinst er niet voor terug om in een schuur via een rottende plank in te breken. Ook Reintje de Vos meldt zich regelmatig, haalt kippen weg en leegt vogelnestjes. Men is hier verre van blij met zijn heiligverklaring; de vogelstand neemt zienderogen af en de nesten waar Reintje niet bij kan komen zijn prooi voor oprukkende roofvogels. Eksters en Vlaamse gaaien hebben het sowieso verbruid. En toch laat dit verhaal zich moeilijk rijmen met een ander: de Auerhaan. Hij is sinds enkele jaren terug en weet zich overduidelijk te verspreiden. Misschien heeft hij geen predators?

De afdaling over het slingerend breeksteen pad is zeer verrassend. Soms aan weerszijden steile hellingen met loofhout in herfstkleuren, dan weer dichte drommen naaldhout. De dennenbossen zijn ondoordringbaar en onheilspellend donker, een echt tehuis voor de wilde zwijnen. Ruisende stroompjes uit alle richtingen groeien uit tot krachtige beekjes, die het water spuien in de Stausee. Voor ons het sein, dat we de thuishaven

langs de B498 gaan naderen. Van een bewoonde wereld is echter nog geen sprake. Eerst nog een hellinkje nemen om alvorens te kunnen afdalen naar Riefensbeek. 't Wordt zo zoetjesaan ook tijd, het is al schemerig en we zijn moe. En toch kan de hemel het niet nalaten om ons op de valreep nog even op een regenbui te trakteren.

Voor wie moeite heeft met z'n steile klim in alle eenzaamheid en bovendien graag wat wandelvolk om zich heen ziet is er ook een gemakkelijke route naar de Hanskühnenburg. 'Der neue Acker Rundwanderweg' biedt namelijk de gelegenheid om al op een hoogte van

's Avonds serveert onze gastheer Schweinenbraten mit Pfifferlingsosse und Hausschnaps zum Verdauen. Einmalig! Kijk, dat is andere kost!

Wordt vervolgd.

Met Constant op stap

Euraudax-wandeltocht te Hoek van Holland

Op woensdag 9 februari organiseerde het Comité Euraudax Westland een wandeltocht vanuit Hotel America te Hoek van Holland. De start was om 10.00 uur. We

+795m te beginnen. Langs de Harzhochstrasse B242 bevindt zich een 'P' met de aanduiding 'Stieglitzecke'. Een breed en goed gemarkeerd pad met vrij uitzicht loopt vandaar nauwelijks merkbaar omhoog.

Een mild herfstzonnetje lokt ons op een windstille dag om ook deze toer te maken. Het wordt genieten! Wat een pracht is het dan om onbelemmerd te kunnen uitzien over de in herfstkleuren getooide boshellingen. Er zijn meer wandelaars op hetzelfde idee gekomen. Er hangt een gemoedelijk sfeertje, men groet elkaar en geniet zichtbaar. En ineens beseffen we, dat het zondag is. Aha, vandaar die vele wandelaars. Vandaar nogal wat lieden, die zo'n tocht kennelijk willen uitbuiten om hun fonkelnieuwe schoenen en dito vrijetijdskleding volgens de laatste mode ten toon te spreiden.

Na zo'n 5 km bereiken we de eerder genoemde Auherhahnplatz. Hier gaat de route over op het oeroude keienspoor, dat dwars over het Hochmoor loopt. Wat een verschil met de vorige keer; toen in donkere, natte wolkenflarden, en nu zo'n prachtig uitzicht! Dankzij de droogte is het paadje of wat er op lijkt nu redelijk begaanbaar. Maar het blijft oppassen want overal dreigen verscholen poelen met gitzwart water. Het landschap is uniek. Zieltogende, wegwijnende berkenstammetjes geven een sinister aanzien over de verzuurde bodem; sterretjesmos en spagnum vormen de enige versiering. Denk de verweerde keien en scherpe rotsen weg en je waant je in de Peel.

En zo komen we geleidelijk uit bij de Hanskühnenburg. In de zonzijde is elk zitplekje bezet met kakelende en etende wandelaars. Binnen is het tjokvol. Het stinkt er naar rook, zweet, eten en verschaald bier. Het is 'Schlangenstehen' geblazen! Wegwezen hier! En zo waar, om de hoek is een bankje vrij, ver van alles wat we niet willen zien en horen.

Tijdens de terugtocht wordt het duidelijk, waarom nogal wat wandelaars zich te goed doen aan grote pitten bier; het vrijwel bochtloze pad loopt rustig naar beneden en kost dus geen energie. Je zou je ogen er bij kunnen sluiten. Bij een infokar*) gaat er nieuwe wereld open: wederom Hochmoor. Hoogveen, op die hoogte en hoe! Je komt ogen te kort. Je houdt het niet voor mogelijk. Zet één stap buiten de paadjes en je moet het bezuren. Verscholen petgaten met gitzwart water. Stervende en vergane boomresten. Puur natuur. Voor de mens ongenaakbaar. Adembenemend.

*)In deze onbemande kar vind je folders over flora, fauna, wandeltochten en natuurbelevissen

Over binnenwegen kwamen we bij de drukke Maasdijk, om vervolgens in Naaldwijk te arriveren. De familie van der Wel bood ons daar gastvrijheid in een grote boerenschuur waar we koffie of thee met gevulde koek kregen aangeboden. Na de verzorging liepen we langs sportvelden naar het centrum van Naaldwijk, waar we nog een rondje maakten door het Heilige Geesthofje.

In 1496 liet Hendrik IV bij testament geld na voor de bouw van een hofje dat bestemd was voor arme oude mannen. Het plekje is later uitgebreid tot het huidige hofje.

Nadat we de markt voorbij waren, verlieten we het oude centrum en gingen we naar het dorp 's-Gravenzande.

Eerst wandelden we daar door plantsoenen en langs waterkanten tot we in de winkelstraten terechtkwamen.

Over een fietspad bereikten we later het manegecentrum Noordland, waar de grote rust was. Na de rust liepen we over fietspaden richting de kust en later naar het strand. We liepen vervolgens in zuidelijke richting

De Bernisserocht

Op zaterdag 12 februari organiseerde WS'78 een wandeltocht vanuit het kerkcentrum De Dorsvloer te Spijkenisse. Na de start, die om 9.00 uur plaatsvond, verlieten we over een fietspad langs de waterkant de bebouwde kom van Spijkenisse. Polderwegen en graspaden brachten ons in Simonshaven. Nadat we dat plaatsje van alle kanten bekeken hadden, kwamen we bij de verzorgingspost aan de Biertsedijk, waar we soep kregen.

De tocht ging verder naar Zuidland, een plaatsje dat in de 14^e eeuw ontstond door bedijking van aangeslibde gorzen. Nadat in de 15^e eeuw verdere bedijking werd uitgevoerd weerstond het zelfs de Sint Elisabethsvloed van 1421.

In Zuidland kwamen we langs De Arend - een molen uit 1844 - en de Hervormde Kerk, die in de 15^e eeuw werd gebouwd. We konden er ook mooie pittoreske straatjes bewonderen. Na Zuidland liepen we door parken en over fiets- en graspaden naar Geervliet, waar in restaurant 'La Campagne' de grote rust was.

Na de rust kwamen we in Heenvliet, dat vroeger andere namen had en waarvan nu wordt vermoed dat het zo genoemd is naar de hier veel voorkomende plant: heen. Ook zou het nog van 'heijn' afgeleid kunnen zijn, dat begrenzing betekent. Wie weet hebben ze bij onze vol-

over het strand en genoten van een ruige zee met hoge golven. Nadat we het strand hadden verlaten wandelden we door de duinen richting de boulevard langs de Nieuwe Waterweg.

We kwamen daar langs het oude vuurtorentje, dat in 1976 werd verkocht aan de stad Den Haag, omdat er na de verbreding van de Nieuwe Waterweg geen plaats meer voor was. Sinds die tijd heeft het torentje op het Deltaplein gestaan in Kijkduin, maar wegens achterstallig onderhoud werd het met sloop bedreigd. Dennis de Hoog, als initiatiefnemer, heeft er echter voor gezorgd dat in februari 2004, het torentje per helikopter terug werd gevlogen naar Hoek van Holland.

Als laatste wandelen we langs de oude haven naar de finish. Het was een mooie en afwisselende wandeltocht. Tegen het einde van de tocht begon het een beetje te motregen. De organisatie was in handen van Jeannette van der Marel (De Lier) en Huub van den Beemt (Poortugaal). Er gingen 78 wandelaars van start.

gende doorkomst nog een andere visie bedacht! In ieder geval staat vast, dat de naam Heenvliet sinds 1249 officieel bekend is en als zodanig in een oorkonde voorkomt.

We kwamen in het stadje langs een pomp uit 1755, en de ruïne van Ravensteijn en de Joodse Synagoge.

Verderop wandelden we door het historische stadje Geervliet, het heeft een klein centrum met het raadhuisje uit de 14^e eeuw als blikvanger. We passeerden ook de Nederlands Hervormde kerk die uit het begin van de 13^e eeuw dateert. We staken de Ringdijk over en kwamen bij de 'Hof van Heden' waar voor ons een koffie/theepost was ingericht.

Na de verzorging volgden we de recreatieroutes door het Mallebos en het Vogelenzangpark bij Spijkenisse. Daarna gingen we nog naar de Breekade, waar we een mandarijntje kregen. Naar de finish was het daarna niet ver meer.

Het werd een barre tocht met veel stormwind en in het begin wat regen en daarna afwisselend droog en buien.

Er namen slechts 275 wandelaars deel aan deze wandeltocht, die de naam draagt van de gemeente Bernisse, waartoe de dorpjes en stadjes behoren waar we doorheen wandelden.

Winterserietoet RS'80 te Woerden

Op zaterdag 19 februari organiseerde RS'80 een wandeltocht vanuit het Brediushonk te Woerden. De start was om 9.00 uur. Het eerste stuk liep door het park Bredius. Over bochtige trajecten langs Korte Linschoten en Haardijk door een gebied met aanvankelijk vergezichten, maar later ging dat over in een parkachtig gebied. Dit behoort tot het landgoed Linschoten. Wij wandelden door het dorp Linschoten en gingen daarna over fietspaden langs een drukke weg

en via IJsselveld naar Montfoort, waar bij een woning de verzorging was.

Na deze rust liepen we over een fietspad door een industriegebied. Na Montfoort ging de tocht over binnenwegen naar Harmelen. In Harmelen liepen we door winkelstraten, en maakten daarna nog een ommetje door het bosgebied Vijverbos, dat eigendom is van de Stichting Utrechts Landschap. Uiteindelijk kwamen we bij het restaurant Putkop te Harmelen terecht, waar de grote rust was. We vervolgden de tocht daarna via het

jaagpad langs de Oude Rijn totdat we bij de eerste de beste brug de Leidse Rijn overstaken en koers zetten naar het eindpunt.. Het was een mooie tocht met re-

delijk wandelweer en af en toe een winterse bui. Er gingen van start 530 wandelaars.

De Loonse- en Drunense Duinentocht te Vught

Op zaterdag 26 februari ging WS'78 wandelen vanuit het gebouw Schoonveld te Vught. De start was ruim voor negen uur. Al gauw kwamen we op de Vughtse Heide, een groot gebied, dat grotendeels in gebruik is als militair oefenterrein. De oorspronkelijke heidevelden zijn nu grotendeels bebost met naaldbossen. We liepen over de boulevard langs het recreatiegebied De IJzeren Man - vernoemd naar de graafmachine, waarmee de plas werd gegraven. Daarna liepen we vlak langs het water over smalle paadjes die vol zaten met boomwortels.

Over een pad langs het beekje de Broekley wandelden we naar Cromvoirt en daarna door de velden naar Helvoirt, waar we bij een woning aan 't Hoog soep kregen. De tocht werd daarna voortgezet door het natuurgebied De Loonse- en Drunense Duinen, één van de grootste stuifzanden van Europa. We staken het Drongelens Kanaal over en liepen langs een voormalige roeivijver, die in de winter ook wel als schaatsbaan wordt gebruikt. Door afwisselend bos- en landbouwgebied kwamen we langs het gehucht Giersbergen, dat evenals Drunen bij de gemeente Heusden hoort.

Na nog een stukje stuifzand te hebben overwonnen bij Biezenmortel, onder Udenhout, kwamen we bij 'De Rustende Jager', waar de grote rust was.

We zetten de tocht voort door een gevarieerd bosgebied, en waar we regelmatig de markering herkenden van het Pelgrimspad de LAW 7 (Amsterdam-'s-Hertogenboosch-Visé). Nadat we het conferentieoord Guldenberg voorbij waren liepen we door landbouwgebied, langs het laaglandbeekje de Zandleij en vervolgens over het landgoed Zwijnsbergen naar Helvoirt. Daar was een koffie/theepost ingericht.

Nadat we nog een bezoek hadden gebracht aan het landgoed Jagershagen, dat aan de Stichting Het Brabants Landschap behoort en nogmaals door de Vughtse Heide waren getrokken, bereikten we de bebouwde kom van Vught, waar 'het appeltje voor de dorst' op ons lag te wachten. Niet lang daarna bereikten we de finish.

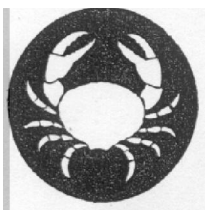
Het was een mooie, maar pittige tocht met veel afwisseling en hier en daar nog een sneeuwrestje. Dat enkel spatje regen zullen we maar niet noemen.. Er gingen 489 wandelaars van start.

Wandelen op Gran Canaria.

Door: Peter van de Ven

Als je begin februari naar dit supertoeristische eiland van de Canarische Eilanden op vakantie gaat, dan zijn de meeste achterblijvers in de 'oude wereld' een beetje jaloers op je. Terwijl in Europa Koning Winter nog volop regeert, zit jij bij temperaturen van 20 tot 25 graden in de zon te genieten. Laat ik nu de pech hebben gehad, toen ik met mijn familie (moeder, drie zussen, een zwager, twee nichtjes) op 5 februari vanaf Eindhoven Airport die kant op ging, dat het weer na drie dagen aanzienlijk verslechterde. De eerste dag nog bij het zwembad van het appartement gelegen. Het zwemmen zou later wel komen, maar toen nodigde het water al veel minder uit.

Toch heb ik me nog een aantal uren met mijn hobby kunnen amuseren. De tweede dag hebben we namelijk met de hele familie een kustwandeling gemaakt vanuit Playa des Ingles. Dit is eigenlijk een wijk van Maspalomas, en zoals dat in die toeristenoorden gebruikelijk is, is de hele kustlijn volgebouwd met hotels, horeca, appartementen en winkelcentra. Maar wel is er aan zee een kustboulevard, die meestal langs zandstranden, maar soms ook langs rotspartijen leidt. Omdat mijn moeder niet meer zo vlot loopt op haar 86ste (ze was trouwens in de negentiger jaren nog een blauwe maandag lid van OLAT) hadden we de rolstoel mee als 'vertragende' factor. Zo nu en dan was er een 'helling' van vijf meter, die tijd kostte. Na 1200 meter al 'geterrast', en na 3500 meter geluncht. Vanaf die plek nog een aantal grotere krabben kunnen volgen, die onder aan de rotsen scharrelden.

Zo hebben we toch negen kilometer afgelegd (2x4,5). Het verste punt was een chique hotel/restaurant. Verderop kon niet meer gelopen worden: steile rotswanden. De windmolens, die in een rechte lijn vanaf de kust de zee inliepen, bepaalden daar de horizon.

De vierde dag (in totaal waren we er zes dagen) een gemarkeerde route gevolgd door de zandduinen met Govi en Ruud, mijn zus en zwager. Vlak bij ons appartement ligt een strook van 3 bij 2 kilometer tussen het binnenland en de zee. Gemiddelde hoogte van zo'n duin: 8 meter. Mijn jongste zus Marlies en de twee nichtjes, Angelique en Eveline speelden een paar keer balletje, en rolden dan naar beneden. Mij niet gezien, ik ben geen 'zandhaas'! Die gemarkeerde routes (paaltjes met kleuren van 3, 5 en 7 kilometer) bleven op een niveau. We waren nauwelijks bij het luxueuze hotelcomplex Rio de duinen ingegaan, of we kregen een pittige regenbui in de rug. Zij duurde meer dan drie kwartier. Toen waren we klaar met de blauwe route, die

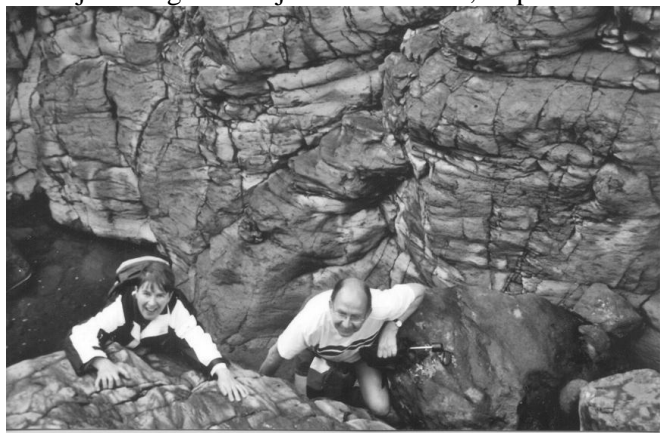
eindigde bij een meertje, waar veel tropische vegetatie was en waar veel vogels hun broedgebied hadden. Ons eindpunt was een grote vuurtoren, en weer een luxe hotel met terras, waar matrozen en serversters ons bedienden. Ook daar vanwege het weer langer gebleven dan de bedoeling was. De terugweg was de kortste route (3 kilometer), waarbij we langdurig een golfterrein aan onze linkerhand hadden. Er was ook

ergens een stal met kamelen. Voor de nodige Euro's kon je op deze 'schepen van de woestijn' veel sneller je kilometers maken. De regen was uiteraard niet zo leuk, maar omdat het zand nat was, zakte je er niet zo in weg, dus het liep wat vlotter.

De vijfde dag: ook weer beheerst door de regen, de dag had waarschijnlijk even veel natte als droge uren. Maar Hollanders die op het eiland goed bekend waren, hadden ons gewezen op Puerto Rico. Als het op het hele eiland kommer en kwel was, dan scheen de zon daar toch wel. De groep splitste zich: mijn moeder en Govi en Ruud en de nichtjes naar het zonnestrand, en mijn andere zussen Corrie en Marlies zouden met mij een kloof ingaan. We gingen met de bus, en in Tauro, 2 kilometer na de rest, stapten we uit. Eerst nog een kop koffie op een terras waar we niet bediend werden, de serveerster ziet 100 gasten wel zitten, maar als er maar drie onder de paraplu schuilen is dat de moeite niet. Bij een Italiaan werden we daarna toch nog gastvrij ontvangen.

Terwijl de regen vrolijk doorkletterde, liepen we naar

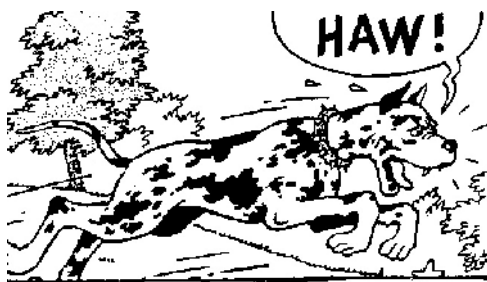
het begin van de kloof, in een bocht van de weg. De eerste 3 kilometer waren vrij vlak. Dit was nog een grotere weg, die naar een camping leidde. We kwamen een Duits koppel tegen, die ons vertelde dat er verderop een natuurpark was en dat we, als we nog een uur door zouden lopen, we bij een stuwmeer uit zouden komen.

We volgden de rechterkant van de rivier, tot de weg ophield. Op dat punt zag ik steenmannetjes, die ik nog kende als markering op La Palma. Maar omdat het nog niet helemaal droog was en het pad steil omlaag ging, vonden we het niet

verantwoord dat te nemen. We gingen over een smal pad omhoog, en hoopten verderop bij de rivier terug te komen. Het pad eindigde jammer genoeg bij een prieeltje, maar daar konden we wel even picknicken. En de zon kwam ook weer om de hoek kijken!

We besloten om terug te lopen, en misschien konden we ergens de rivier oversteken, en daar een stuk verder komen. We vonden vrij snel inderdaad een doorgang, maar toen kwamen we bij een hacienda met blaffende honden met bovendien nog een toegangshek. Dan maar de derde route proberen, de bedding van de rivier zelf. Dit ging zeker niet gemakkelijk, bij grotere rotsblokken moest er soms geduwd en getrokken worden. Bij een afwateringsgootje, een 'minizeephelling' weer de linkeroever op. Bleken we nog steeds bij die boer op visite te zijn! Maar al gauw konden we de toegangspoort aan de achterkant passeren, zij het weer met omhoog klauteren en omlaag glijden. Maar eindelijk vonden we verderop weer de steenmannetjes. Daarna nog zo'n 1500 meter een prachtige route gevolgd, tussen vetplanten en cactussen, dan weer rechts, dan weer links van de rivier. Omdat de zon al begon te zakken hebben we het stuwmeer niet bereikt, en moesten we omkeren.

We moesten weer het privé-terrein op, en hadden nu oogcontact met de honden, die gelukkig

aangelijnd waren. De baas/bazen waren nergens te bekennen, zouden die ze op ons afgestuurd hebben als ze wel thuis waren geweest??

Gelukkig vonden we een niet te lastige mogelijkheid om het terrein aan de voorkant te verlaten, wel uitkijken voor het prikkeldraad!

40 minuten later waren we weer bij ons beginpunt, en naarmate we dat naderden begon het steeds harder te regenen.

Met de bus dachten we daarna in een half uur terug te zijn, maar omdat de chauffeur iets in het Spaans omriep en wij die taal niet beheersten, konden we in Maspalomas nog een anderhalve kilometer extra lopen.

Mijn schoenen waren na afloop drijfnat, maar dat kwam mooi uit, want drie dagen later bij Hart van Brabant op de Regte Heide was het op sommige gedeeltes ook 'pootjebaaien'!

Mijn eerste (Bossche) 100

Door: Joop Reichenfeld

Nog nooit een vierdaagse of Kennedymars gelopen, zoals de meeste deelnemers, laat staan een 100 km tocht. Wat had ik dan wel gelopen, om aan zo'n monsterlijke tocht te willen beginnen.

In de herfst van 2003 besloten we (mijn partner en ik) dan eindelijk eens te gaan wandelen, na een 18 km-tocht al doodmoe en spierpijn, toch besluit ik dat ik door wil gaan met wandelen. Van een keer in de maand wordt het al snel iedere week. Ik word lid van de nieuw opgerichte wandelsportvereniging Groot Gestel en wandel mee met mijn broer die traint voor de vierdaagse. Familie en kennissen denken dat ik ook train voor de vierdaagse, dus vraag ik me af waarom ik eigenlijk wandel.

Op internet valt mijn oog op de openingswandeling

Airbornepad Market Garden, die door OLAT georganiseerd wordt. Ik geef me op en besluit daarvoor te gaan trainen. In eerste instantie was het wandeltempo aangegeven als gemiddeld 6 km per uur, in latere brieven werd dit minstens 6 km/u en veel onverhard. Dus daar paste ik mijn 'trainingsschema' maar op aan. Veel routes over lange afstandswandelpaden met veel zand/modderpaden. In vijf dagen in september met veel ceremonies, krans-

leggingen (verslagen kun je lezen op www.wandelolat.org, de wandelsite van OLAT) 220 km afleggen van Lommel naar Arnhem was zwaar, maar ik had het niet willen missen. Als allerlaatste mocht ik zelf nog een krans leggen met Jacques van de Raad op het Airborneplein bij het Airbornemonument in Arnhem. Bij het afscheid zei Theo Klanke: 'nou tot de Bossche 100 dan'. Ik verklaarde hem voor gek, 100 km! Toch wilde ik mijn grenzen wel verleggen. De 65 van Cuijk moest ik wel kunnen halen dacht ik. Heb ik ook gedaan en doordat ik de laatste rusten oversloeg, omdat mijn partner de auto weer nodig had, had ik de volgende dag heel veel spierpijn, maar daar raak ik onderhand ook aan gewend. Daar er geen Kennedymarsen meer op het

programma stonden, besloot ik eens bij Euraudax te gaan kijken. Eerst op woensdag 25 km om de sfeer te proeven. Wel vreemd om braaf in een groepje te lopen, maar de daaropvolgende zaterdag toch mee naar Vlieden om 75 km uit te proberen (je kon totaal 150 km lopen). Dit beviel prima, ik twijfelde zelfs om 100 te doen, maar had al vervoer naar huis afgesproken en bovendien werd ik toch wat slaperig.

De volgende dag opgegeven voor de Bossche 100. Nu zou ik ervoor gaan (trainen).

Twee à drie keer in de week sporten (aerobics) en twee à drie keer in de week wandelen, het liefst 40 à 50 km. Ik wandel de winterserie van OLAT, loop het Airbornepad weer, maar dan met de wandelpool, veel eigen routes over lange afstandswandelpaden en heb mijn eigen trainingsrondje langs de Maas, door de weilanden en over prikkeldraad. Op 30 december loop ik vanuit 's-Hertogenbosch naar Woerden (75 km). Uiteindelijk is het een goede voorbereiding geweest, alleen begaven mijn goed ingelopen schoenen het een maand van tevoren, ik moest nieuwe kopen en die nog inlopen.

De week voor de start doe ik het wat rustiger aan, wel loop ik de zondag ervoor tijdens 40 km in Tiel nog een blaar op. (tot nu toe nooit last gehad van blaren, maar ja, die nieuwe schoenen) Het blijft een pijnlijke plek. Op vrijdag probeer ik 's middags nog wat te slapen, dit lukt niet, maar ik rust wel wat.

Na een macaronimaaltijd word ik om kwart voor acht al weggebracht. Veel te vroeg kom ik dus bij de start en ontvang de route, die ik in een rokerige kantine met een kopje thee bestudeer. Daar ik in 's-Hertogenbosch woon en er veel wandel ken ik de omgeving vrij goed en weet ongeveer hoe de route gaat lopen. Ondertussen druppelen de wandelaars binnen, veel ken ik er van gezicht en een aantal ken ik van de openingswandeling van het Airbornewandelpad. Het wordt steeds gezelliger. Bij de start krijgen we instructies, speciaal voor degenen die voor het eerst meedoen, ik dus. Ik dacht dat je rustig moest starten, maar het lijkt wel of die gratis Bossche bol al aan het eind van het parkeerterrein ligt. Bij het eerste graspaadje ontstaat al een opstopping en zie ik mensen rechts in plaats van links gaan. We lopen

een stuk door een woonwijk en na het door gras overwoekerd spoorlijntje kom ik op de Oude Vlijmenseweg Klaas Bakker tegen, hij doet het wat rustig aan en ik loop op mijn hardst (helemaal verkeerd). Samen lopen we tot de eerste rust, o.a. over een modderpad langs Ertveldplas. Ik loop expres naast de losse stoeptegels door gras en modder, verderop loop ik dwars door de plassen, volgens Klaas omdat ik voor het eerst in het donker loop, die gladde oppervlakken moest ik juist vermijden.

Het begint af en toe te miezeren, zal ik nog bellen voor een paraplu, maar het houdt alweer op. Bij de eerste wagenrust zie ik nog even mijn partner (wij wonen daar vlakbij), ik neem een bekertje thee en loop snel weer verder. Door een weiland, vele malen over prikkeldraad, ik ben het gewend, maar deze waren netjes met buisisolatie door de organisatie afgeplakt. Het begint wat harder te miezeren en ik vrees dat ik doornat word, ik heb nl. geen regenjas aan. Na sluis Engelen op de dijk moeten we rechts naar beneden naar het fietspad langs het golfcomplex, ik zie andere wandelaars recht-door lopen, achter me hoor ik ze roepen, dus het komt wel goed. Het miezeren houdt toch op en eigenlijk is het wel verfrissend, het houdt je lekker wakker. Over allerlei asfaltpaden door de polder komen we onverwachts alweer bij de tweede wagenrust. Ik weet niet goed wat ik van de verzorging kon verwachten, ik eet vegetarisch, dus heb ik voor de zekerheid zelf broodjes kaas, sultana's, blikjes cola light en water meegenomen. Ik neem een blikje cola light uit mijn rugzak en loop bijna direct weer verder. Boetje houdt een beetje in de gaten of ik niet alleen kom te lopen in het donker, een hele geruststelling. Langs het Haarsteegse wiel staat een groepje te twijfelen welke kant ze op moeten. Ik zeg vrij hard: "recht-door"! en iets zachter: "of niet", maar de meute loopt alweer door naar Hedikhuizen. Het fietspad langs de Maas is voor mij wel heel bekend terrein. Tot nu toe valt het onverharde deel een beetje 'tegen', ik had niet verwacht dat we zoveel over asfalt zouden lopen. Bij de pont alweer een wagenrust en dan door naar Heusden, door een donker tunneltje, we zagen geen pijlen, dus we zijn niet op de grasdijk, maar onderlangs gelopen. Nog even om Heusden heen en dan met een brug de Maas over. Dan weer een grasdijk en al snel komen we bij de eerste caférust in Genderen. Meteen gaan de schoenen uit, zodat mijn voeten kunnen koelen en een w.c.-bezoek is ook altijd welkom op zo'n afstand. Verder eten, drinken en rusten; van het buffet maak ik geen gebruik, bijna alles is met vlees. Als mijn naam wordt genoemd blijkt dat ik me helemaal niet heb afgemeld (lopen ze nog steeds een Reichenfeld te zoeken in de polder). Schone sokken aan en toch weer die nieuwe schoenen aan, hoewel mijn linkervoet al pijn doet. Vrij vooraan start ik, maar links en rechts word ik ingehaald, na af en toe een praatje gemaakt te hebben. Sommige wandelaars praten wel erg luid, terwijl Genderen in diepe rust ligt. Over wat asfaltwegen komen

we in een akker met zware klei, we blijven langs een sloot lopen, aan het eind ligt een pallet om eroverheen te komen. De asfaltweg waar we op komen verandert in een modderpad. Onze schoenen voelen drie keer zo zwaar. Bij 't Pompveld (natuurgebied) lopen we massaal verkeerd. Al kletsend en niet oplettend zie ik een hele groep weer terug komen, na een tijdje heen en weer lopen, besluiten we toch maar door te lopen en komen toch nog (verkeerd) bij de vierde wagenrust. Met een bekertje hete thee loop ik dit keer op de goede weg verder door de modder. Na modderige weilanden en provinciale wegen oversteken en veel (on)verharde paden komen we bij de boerenkoolwagenrust. Om een uur of zes 's ochtends boerenkool eten, ik moet er nu niet aan denken, maar toen had ik niet zo'n besef van tijd. Door het dorpje Uitwijk en een natuurgebied komen we toch eindelijk in Almkerk, de tweede caférust. Lang wachten bij de toilet, dan een uitsmijter met kaas bestellen en wachten. Ik zie wandelaars alweer aanstalten maken om te vertrekken, maar ik wacht nog op die uitsmijter. Snel (vr)eten en ook op weg, ik durf mijn schoenen niet meer uit te doen, bang dat ik ze nooit meer aan krijg. Ik twijfel al over stoppen, zo'n zeer doet mijn linkervoet. Bij het vertrekken merk ik dat ik me weer niet heb afgemeld (sorry) en doe het alsnog. Als ik eindelijk om 8 uur op weg ga, komen er net wandelaars terug van hun extra lusje, ik ben nog niet de laatste, maar loop onderhand wel in de achterhoede. Na elke rust heb ik het koud en moet ik een kwartier tot een half uur lopen om weer warm te worden. Langzaam wordt ik ook weer door een aantal wandelaars ingehaald. In een natuurgebied bij Korn zijn steile gladde bruggetjes, heel voorzichtig ga ik eroverheen. Langs kasteel Dussen denk ik al bijna bij wagenrust 6 te zijn, maar zie niets, dus denk ik dat ze deze alweer opgebroken hebben. De wagenrust blijkt een stuk verder, nog 'even' door een weiland met 'handige' v-poortjes met prikkeldraad. Bij de rust neem ik een bekertje thee en twee boterhammen mee en loop snel door. Over de dijk en eerst over hekken, die later ook gewoon open kunnen. Na de veerpont staat alweer wagenrust 7, waar warme chocomelk gedronken kan worden en er gaan dropjes mee voor onderweg. Ik ontmoet een groepje mannen die het 'rustig' aandoen. Ze lopen 6 km per uur en ik ben blij dat ik dat tempo net kan bijbenen. Ik kom weer op bekend terrein en neem vlak voor wagenrust 8 nog even een plaspauze. Ik waag me niet aan de rijstepap met pruimen, maar neem een cola light. Ja, en dan komen toch de Loonse en Drunense duinen, eerst nog heel wat bospaden, maar dan toch 5 km door het zachte zand met af en toe een heuveltje. De zon gaat schijnen en het is er echt prachtig, maar ik kijk meer naar de grond, waar moet ik mijn voeten neerzetten, om niet helemaal weg te zakken. Als we eindelijk weer op bospaden lopen zegt Willem, mijn wandelmaat op dat moment, dat we half twee binnen moeten zijn en het is al half twee. Ik leg me er maar bij neer, dat ik uit de wandeltocht

wordt gehaald, ik ben doodmoe en mijn voet doet nog steeds zeer, maar we mogen nog starten tot half drie, dus dat valt weer mee (of tegen). Bij de laatste caférust in Giersbergen neem ik appeltaart met slagroom, daar kom je weer een beetje van bij. Met een droog t-shirt en schone sokken, besluit ik toch om op mijn oude schoenen verder te gaan. De eerste stappen lijk ik wel gehandicapt, kan ik dan niet meer gewoon lopen? Naarmate ik doorploeter worden mijn voeten warmer en beter loopbaar. Het maakt qua pijn niet uit of ik langzaam of iets harder loop, dus ga ik maar weer door. Nu maak ik het ook af ! Ik geniet in mijn eentje van de stilte en de mooie bossen. Na een paar kilometer zijn Willem en Kees er weer en gedrieën lopen we door naar de 9^e wagenrust: thee, koek en dropjes en dan weer verder. We lopen naar de IJzeren man en door/over de Vughtse heide naar de laatste wagenrust bij het afwateringskanaal. Daar val ik bijna letterlijk om van de slaap. Wel drie keer werd gevraagd wat ik wilde drinken. Pas toen er een wandelaar kwam die iets vroeg om wakker van te worden, dacht ik: o, ik heb slaap. Na een blikje cola ging de automatische (wandelen) piloot weer aan en werden de laatste vier kilometer in een oude-dames tempo

afgelegd. We filosoferen of eigenlijk meer slap ouwehoeren, waarom we eigenlijk meedoen aan zo'n wandeltocht, we komen er niet echt uit, het heeft totaal geen zin, want je komt gewoon weer terug op de plek waar je bent vertrokken. Onderweg bel ik mijn partner voor vervoer naar huis, toevallig kwam hij net in 's-Hertogenbosch aan met de trein en was onderweg naar de auto. Hij gaat alvast naar de start. Om half zes wandelen we dan eindelijk het startlokaal binnen. Felicitaties, een diploma en een Bossche bol (die bewaarde ik voor mijn jongste zoon, die samen met zijn broer die zaterdag de afwas van een hele week moest doen. De oudste kreeg een uitsmijter). Ik koop nog een embleem voor op mijn tas, want nu mag iedereen weten dat ik de Bossche 100 heb gelopen. Thuis met mijn voeten in een lauw badje eet ik soep met broodjes en dan eindelijk douchen en naar bed. De volgende dag overal spierpijn en een dikke linkervoet, vooral bij mijn tenen, die ik koel met arnica-gel en ijs.

Organisatie bedankt, ondanks mijn voet was het toch geweldig, en had ik het niet willen missen. Als het lukt ben ik volgend jaar weer van de partij!

OLLANDERS OP WINTERWANDELSPORT

Door: Ad van Asten

Nadat we thuis al zo'n veertien dagen onder kwakkelende omstandigheden onze oefeningen tot kunst hadden verheven, was het op 26 februari weer zover dat we met de club de bergen in mochten. Stiekem hadden we al naar de sneeuwhoogten gekeken en die beloofden veel pret: 30 cm tot een halve meter in de Ardennen, bij min 9 graden in de nacht en lichte sneeuwval overdag.

Gelukkig had Toon het druk gehad met het inschrijven van deelnemers en waren wij met twee bussen en een busje goed vertegenwoordigd. De laatste opstap voor onze bus was bij Leenderheide en vandaar reden we rechtstreeks naar Hamoir. Dat rechtstreeks werd ongeveer 175 km lang benadrukt door het GPS-schermpje voor in de bus waarop Jan de chauffeur zijn coördinaten naar de zon had ingetoetst.

Na 3 uurtjes bussen hadden we al veel sneeuw gezien, maar toen konden we ook daadwerkelijk aan de wintersport beginnen. Hamoir, een vakantieplaatsje aan de oever van de Ourthe, was vrijwel sneeuwvrij. Toch kregen we van Toon de instructie dat we de eerste beklimming moesten overslaan, vanwege 'afstort'gevaar! De routebeschrijving was overigens in het Frans, maar we begrepen wel dat de waarschuwing niet voor niets was, want dat klimmetje door het sparrenbos zag er allesbehalve gemakkelijk uit!

We vervolgden de enigszins dalende weg langs de helling en zagen rechts op enige afstand de grijsgraue contouren van het kasteel van Lassus met een donjon uit de 14^e eeuw en het hoofdgebouw uit de 17^e eeuw.

Al vlug wandelden we daarna over een bospad en kwamen bij de oever van de Ourthe die we een tijdje bleven volgen. Ik raakte even achterop omdat m'n schoenveter los was geraakt, maar met dat smoesje hoefde ik de volgende uren niet meer aan te komen!

Bij de Maagdenrots begon de eerste beklimming, maar die viel mee. Via een pad achterlangs een camping en

een kerkhofje kwam ik in Sy, waar Enrico en Miquel op me stonden te wachten in gezelschap van 2 dames die het vandaag zonder fotograaf moesten doen. Ik kreeg gratis advies en daarvoor mochten de dames mee op het prentje. Sy is een klein toeristenplaatsje dat het vooral van zijn rustieke ligging moet hebben. Hier wordt ook de bekende alpinist Jean Duchesne geëerd, die op 14 juli 1961 op Groenland overleed.

Bij een kapelletje begonnen we aan een bochtige klim tegen een heuvel op. Hier lag al wat meer sneeuw en onze voorgangers hadden het ongelijke pad al behoorlijk glad gemaakt. We slingerden langs de helling, dan weer iets stijgend, dan weer dalend met af en toe een fikse duik in de diepte waarbij iedere stap op vastheid berekend moest worden. Om prentjes te maken installeerde ik me soms manmoedig met de rug tegen een boom, terwijl 't angstzweet vrijelijk stroomde. Je moet wat overhebben voor de club en z'n blaadje, maar gelukkig kwam Jan geregeld een handig steuntje geven! De heuvel die we daar bewandelden heette de Rots van Sy. Op bepaalde plaatsen op de helling, waar mogelijk

een mooi uitzicht is over de omgeving, staan gammele ijzeren bankjes die nu niet uitnodigen om te gaan zitten om even te genieten. Trouwens genot hadden we voldoende met onszelf op de been te houden, en de jongens waagden het ook wel om een sneeuwballetje te gooien, dat dan toevallig nog raak was ook....Heer Bommel!!

De meesten hadden gehoor gegeven aan de oproep van Toon om een stok mee te nemen en die kwam vandaag heel goed van pas. Geregeld liepen we, of beter gezegd, schoven we, langs een afgrond.

Om niet te ver achterop te raken, zette ik in de dalletjes een stapje bij en zo waren we weer met een groepje toen wij op de plek kwamen waar eerder de kortere afstand aan de wandeling was begonnen. De bussen stonden op het punt om naar de soeppost te vertrekken. Een groep reddingswerkers van de brandweer van Zaventem stond klaar om aan de een of andere oefening te beginnen. En ze waren nogal wat van plan aan de uitrusting te zien.

Wij mochten ook meteen weer een heuvel op. Nu gingen we over een besneeuwd pad, met diepe sporen en ik kreeg de indruk dat we in een bocht liepen hoog boven een rivierdal. Uiteindelijk daalden we toch af in het dal en liepen evenwijdig aan een asfaltweggetje door de bosrand.

Rechts van ons weer zo'n eeuwenoud optrekje: Le

Chateau Fort de Logne. Het kasteel was eigendom van de prinsen van Stavelot en het werd in 1521 verwoest. In die tijd diende het als verblijfplaats voor de 'verschrikkelijke Ever van de Ardennen'. Het kasteel is gerestaureerd en te bezichtigen onder leiding van een gids. Het bezit ondergrondse gangen en natuurlijk ook een spook: de Gouden Geit. Vanaf het kasteelpark heeft men een prachtig uitzicht over de Ourthe.

We liepen verder langs een riviertje en kwamen bij een groot gebouw dat ogenschijnlijk in gebruik was als gîte. Even verderop mochten we weer bergop en nu was het een kuitenbijter. Met Piet als leidsman kwamen we in een gestaag tempo hoger en hoger. Bijna boven haalden we een damesgezelschap in dat begeleid werd door Frans Joosen. Natuurlijk wilde Coby weten wat we allemaal nog meer aanhadden dan een hemd en broek: onze kleur en dat gezweet getuigden volgens haar niet van een optimale conditie. En misschien had ze wel gelijk, want de dames en Frans hielden gelijke tred met ons tot aan het topje van de heuvel.

Bij de 15e eeuwse Ferme van Bouverie namen we afscheid. Zij hadden een kroegje op het oog en wij

moesten achter de andere Piet aan. Nadat we het dorpje Vieuxville achter ons hadden gelaten, merkten we te laat dat we verder geen horeca meer zouden treffen in de dorpjes verder op de route, gingen weer het bos in en omzeilden de rotsachtige kruin van een heuveltje en bereikten onverwacht een pad door een prachtig besneeuwd vallei.

We wandelden hier een tijdje over asfalt en konden nu echt genieten van de sneeuw en magnifieke vergezichten. Othmar maakte enkele plaatjes van ons groepje, die ik later thuisgestuurd kreeg. Hier konden we ook wat tempo maken. Hoewel 23 km wandelen niet ver is, heb je daarvoor met winterse omstandigheden in de Ardennen zeker een uurtje extra nodig.

In Ferrières probeerde Piet via een taxichauffeur te weten te komen hoever het was naar een café in het dorp. Die zou er wel een zijn 'quelque part sur la place', maar hij vergat erbij te zeggen dat het heuvelopwaarts was en naar schatting tot aan de kerktoren ook een heel

eind kuieren. We gebruikten onze lunch daarom maar op een bankje langs de weg. En al doende zag ik een eindje terug bij de afslag Jos met Babette langs komen flitsen! Hij zwaaide!!! In Ferrières staat een groot poppenmuseum, dat we verder ook maar voor gezien hielden.

Wij liepen terug naar de afslag en wandelden weldra door een mooi witte omgeving met vergezichten. Na even over akkerpaden te hebben geklost kwamen we weer in een bos terecht. Nu was het evenwel een prachtige boslaan die we mochten betreden. De jongens hadden het nog even druk met sneeuwballen en daarom raakten we iets achterop. In een bocht nam de route

plotseling een haakse wending en ging verder over een sterk hellend pad met overhangende struiken. Aan het einde van dat pad kwamen we in een gehucht, dat we ook weer meteen verlieten door rechtsaf te slaan. Het plaatsje heet la Rouge-Minière. Er staat een fontein met het opschrift: 'Verschuldigd aan de liefdadigheid van Jean Nicolas Fischbach-Malacord.' Een persoon die goed werk deed voor de arbeiders die beneden in het dal het ijzererts uit de rivier haalden.

We struinden nog een eindje door een sterk begroeid laantje, maakten op een helling een bochtje naar links, klommen nog een stukje en bereikten even later een asfaltweg die we rechtsaf moesten volgen.

Even later stonden we voor het klein seminarie Saint-Roche, waar we ook onze verzorgingspost vonden. Een heerlijke kop erwtensoep stond daar al op ons te wachten.

Dit klein seminarie is van oorsprong de ermitage 'O.L.V. van Altijddurende Bijstand', die van grote betekenis was voor pelgrims. Later droeg het gebouw ook de naam: Armenhuis van Sint Bernardus, zo genoemd naar een streekheilige uit de 13^e eeuw. Later gaf de Prins-Bisschop van Luik - Hendrik van Gueldre - opdracht om hier een nieuwe religieuze orde te stichten:

Wij troffen elkaar inmiddels op weg van La Roche naar Engreu en ons volgend rendez-vous is op 25 juni wanneer we gaan wandelen op de GR5 van Vielsalm naar Burg Reuland.

de Guillemins. In 1675 kreeg de kapel een beeld van Sint Rochus en daardoor ontstond er een bloeiende verering van deze heilige. Tengevolge van de Franse revolutie vertrokken de monniken uit het klooster en het kwam langzamerhand tot verval. In 1820 besloot Mgr Blaret er een klein seminarie van te maken met o.a. een universitaire opleiding.

In de loop der eeuwen is het een bonte verzameling van gebouwen geworden, maar wel met een indrukwekkende voorgevel.

Na de soep hebben de jongens voor vandaag genoeg gestoeid en ze bleven bij oma, terwijl wij met z'n drieën op weg gingen naar de eindstreep.

We passeerden nog een oud spoorwegstationnetje dat bijna 100 jaar verbindingen had met plaatsen in de omgeving, maar waar het laatste treintje vertrok in 1959.

Via een oud kerkenpad en over andere bospaden kwamen we steeds dichterbij ons doel, maar de paden waren soms nog slechter begaanbaar dan eerder op de dag. We gingen nu ieder voor ons zelf, maar hielden wel oogcontact.

Na het bosgebied kwamen we in het open veld, en een dreigende lucht die ons de hele dag had gespaard, beloofde niet veel goeds voor de komende uren. De eerste huizen van Harzé doken op en weldra liepen we over de verkeersweg richting het centrum. De deur van het plaatselijke kasteel stond uitnodigend open en ik kon niet nalaten nog even een plaatje te schieten van het binnenterrein. En dan nog een van de dorpsstraat en we waren terplekke.

De kastelein en zijn hulpjes deden hun uiterste best om het iedereen naar de zin te maken en dat lukte hen prima op die paar stoelen na.... , en toen de tijd voor vertrek daar was, kon iedereen terugzien op weer een geslaagde Ardennen wandeldag en brachten Jan en Frans ons namens de firma van Hoof weer veilig naar huis....

De inschrijving voor ons clubweekend op 24/25 september is geopend: We overnachten in de Jeugdherberg van Wiltz in Luxemburg. Op zaterdag wandelen we dan 22 km van Couvy naar Maulusmillen en op zondag 27 km van Kautenbach terug naar Maulusmillen...

Tot slot: de clubreis van 27 augustus met start in St. Vith beëindigen we in Malmedy, want de vermelde plaats in het programmaboekje ligt toch een beetje te ver...

Europäischer Fernwanderweg E1 (deel 2)

Door Henri Floor en Coos Verburg

www.henrifloor.nl

Wat vooraf ging:Langs de Hahnenkopf (884) en de Schnurrhaspel (859) bereikten we Harkhof, ons overnachtingsadres. Even voor het Harkhof maakten we een foto met daarop het dak van het Harkhof en de omgeving en nog een foto met alleen het Harkhof. We sliepen hier op een 6-persoons Matrazenlager. Wij sliepen beneden, terwijl twee andere mannen boven sliepen. We troffen hier het jonge echtpaar dat we de vorige avond ook in de JH Zuflucht hadden getroffen tijdens de Olympische hockeywedstrijd Duitsland-Nederland (2-1).

zaterdag 28 augustus 2004

Doel: Gasthaus zur Blume, Hausach.

We hadden goed geslapen op onze kamer in de Harkhof. Na het ontbijt verlieten we rond kwart voor negen ons verblijf. Het was bijna onbewolkt toen we vertrokken. Eerst volgden we een asfaltweg, maar al gauw liepen we over grint- en boswegen richting het Kreuzsattel (741m). Omdat Coos zich niet lekker voelde hielden wij hier een korte rust.

Het pad naar de Brandenkopf was niet moeilijk, maar het kostte ons wel wat tijd omdat het omhoog liep en nogal lang bleek te zijn. Eenmaal boven, aten we in een restaurant een aardappelsoepcreme met stukjes knakworst en Coos nam een paracetamol, die ik gelukkig bij me had.

Daarna beklommen we de uitkijktoren. Hiervandaan hadden we een wijds uitzicht. Er stond aangegeven hoe ver het o.a. naar Parijs en Londen is, maar de afstand naar Amsterdam stond er niet bij.

Over een smal en enigszins steil bospad daalden we af van de Brandenkopf en kwamen uiteindelijk bij de Hirzwase en nog een eindje verder bij Ebenacker. Dat bleek een grasveldje te zijn en het viel daarom erg op in deze omgeving. Aan de kanten van het grasveld stonden twee doelpalen, maar het geheel was natuurlijk niet te vergelijken met onze Amsterdamse Arena. Er werd reclame gemaakt voor ons overnachtingsadres in Hausach op een bordje aan een boom.

Bij de Hohenlochen stond een bankje waar we even stopten. Coos maakte een foto van de bank met daarop

de tekst 'Vogesenblick' en nog wat info over de Lotharstorm.

Iets verderop stond een hutje van de Schwarzwaldverein, afdeling Wolfach. We werden uitgenodigd om in deze Hohenlochenhütte iets te drinken. Even verderop was de hoofdroute afgesloten vanwege bosbouwwerkzaamheden. We volgden daar een alternatieve weg en werden ingehaald door drie dames, die de Nordic Walking sport beoefenden.

Uiteindelijk kwamen we in Hausach waar we het riviertje de Kinzig overstaken. Hier hadden wij onze overnachting besproken in Gasthaus Blume, waar we ook warm konden eten. We troffen hier een man, die we ook later nog enige keren zouden ontmoeten.

zondag 29 augustus

Doel: Vesperstube Silberberg, Schonach.

We hadden goed geslapen in het Gasthof. Toen we om half acht beneden kwamen, was de ontbijtruimte nog afgesloten. Enige minuten later probeerde iemand het Gasthof binnen te komen, maar ook de buitendeur was nog op slot. De betreffende persoon wilde voor de komende nacht reserveren. Hij was van plan om met de trein en de bus naar Schonach te reizen om daarvandaan samen met zijn vrouw over de Westweg terug te wandelen naar Hausach. Wij zagen hem

onderweg nog wel, maar hebben hem niet meer gesproken.

Omstreeks kwart voor acht konden we eindelijk ontbijten, alleen de sneetjes brood waren nog niet helemaal ontdooid.

Toen we vertrokken was het droog, maar even later begon het te regenen en we staken de paraplu op. Dat was overigens geen gemakkelijke klus, want in mijn andere hand had ik twee wandelstokken. We liepen door het centrum van Hausach en bij een standbeeldje van een

meisje met een gieter maakten we een foto. Aan de overkant van de weg zagen we nog een muurschildering die ook vereeuwigd werd.

Even verderop kochten we bij een bakker broodjes voor onderweg. We troffen het dat de bakker op zondagochtend open was (van 7.00-11.00 uur).

We verlieten Hausach bij een ruïne waar het pad steil omhoog ging. Af en toe regende het wat. In Haseneckle stond een nieuwe hut op een hoogte van 480 meter. Hier troffen we even later zo'n 10 wandelaars, die met de bus naar Hausach waren gereden om vandaar via een gemakkelijke route naar Büchereck te wandelen. Via een behoorlijk steile klim gingen wij op weg naar de Farrenkopf. Op de top (790 m) stond de Hasemannhütte. Even later troffen we hier de wandelaar aan die we van Gasthaus Blume kenden en die ook de Westweg liep. Wat later kwam ook een dame aangewandeld die we in jeugdherberg Zuflucht hadden ontmoet. In de hut schreven we onze naam in het huttenboek. Terwijl het buiten regende aten en dronken wij hier wat. In deze hut kun je op de bovenverdieping eventueel overnachten, echter wel op een harde ondergrond. Er zijn hier geen bedden of matrassen.

We liepen verder, maar bij een grote boom schuilden we even omdat het weer harder begon te regenen. Terwijl wij daar stonden passeerden de twee hiervoor genoemde wandelaars ons. Toen de regen minder werd liepen we door, nu rechtstreeks naar Büchereck. Hier stond tijdelijk een aantal tentjes opgesteld, waar drank en eten werd verkocht. Er zaten wel 100 mensen. Wij gingen erbij zitten en kochten limonade en een portie friet.

maandag 30 augustus

Doel: Hohengasthaus Kalte Herberge, Vöhrenbach

Bij het ontbijt in Haus Silberberg konden we een lunchpakket klaarmaken. Om 8.00 uur regende het nog, maar om 8.15 uur besloten we het te wagen en het bleef ook geruime tijd droog.

Bij Gasthaus Wilhelmshöhe, dat eigenlijk een hotel is, moesten we nu niet het parkoers naar Schonach volgen, want dat is alleen bestemd voor mensen die daar overnachten. Omdat de grond net voorbij de Willems Höhe moerassig was, had men hier een houten verhoging ge-

Toen we weer verder wilden lopen zagen we de man die we vanochtend rond 7.30 uur bij het Gasthof hadden gesproken. Bij deze tentjes stond ook een groot aantal auto's en op affiches stond het dagprogramma: om 10.00 uur was er een ochtendmis geweest en om 15.30 uur zouden er activiteiten voor de kinderen georganiseerd worden.

Verderop liepen we langs de Hornberger Kolpingshütte, dit is een witgeschilderde hut even voorbij de Schanze, maar nog voor de Hirschbachschanze.

Parkoerstechnisch was deze dag een hele mooie dag. We liepen veel over smalle paadjes. Het was echter ook heel veel klimmen en dalen en een paar maal was de afgrond bij de toppen zelfs afgeschermd met hekwerk, onder andere op de Huberfelsen en op de Karlstein. Bij Bäracker kwamen we langs het 4-sterren hotel Schöne Aussicht en rond 17.00 uur passeerden wij Gasthaus Rensberg. Een uur later bereikten we ons adres: de Silberberger Vesperstube. We maakten hier een foto van het huis en van de vooringang, die versierd was met

haasjes, die geschilderd waren op platte boomstammenschijven.

We troffen hier op het terras zowel de jongeman die we kenden van Gasthaus zur Blume alsook de dame die we voor het eerst hadden ontmoet in jeugdherberg Zuflucht.

In een Vesperstube kun je meestal geen volwaardige warme maaltijd krijgen, daarom namen we twee maal Käsebrood en later at ik ook nog een Himbeere Torte (bosbessentaart).

maakt, waar we overheen konden lopen: het knuppelbrug-idee.

In buurtschap Gummele zagen we een fraai kruis tegen een huis staan en bij Wolfbauerkopf was men bezig met de aanleg van een meertje om overvloedig water op te vangen.

Ons pad was nu niet zo heuvelachtig als de vorige dag, dat kwam waarschijnlijk omdat we vrij hoog zaten, over het algemeen zo rond de 1000 meter. Bij de Martinus-

kapelle troffen we een gelijknamig café-restaurant waar we koffie dronken. Buiten hing een fraai uithangbord van Berggasthof Zur Martinuskapelle.

We liepen nog even naar de Martinuskapelle. Daarbij kwamen we langs een steen met de afbeelding van een wandelaar die we fotografeerden. In de Martinuskapelle maakten we ook nog een foto. Toen we weer terug naar het parkoers liepen, zagen we de wandelaarster, die ook in Haus Silberberg en de Jeugdherberg Zuflucht had overnacht. Aan de rand van het gebied rond de Martinuskapelle maakten we

nog een overzichtsfoto.

Daarna liepen we naar de Günterfelsen, maar door de nevel dreigden we te verdwalen. We zagen nog wel de grote rotsblokken, maar we besloten om terug te gaan tot een punt waar ik me op de kaart kon oriënteren.

Even volgden we hier dus niet de officiële markering, maar een route aan de hand van de kaart tot we weer bij de markering zouden uitkomen. En weldra zaten we zodoende weer op de officiële route. Later hoorden we van de man die we in Gasthaus zur Blume hadden getroffen, dat ook hij bij de Günterfelsen oriënteringsproblemen had gehad.

Bij Brend zijn we niet naar het punt 'Auf den Brend' gelopen, omdat er toch geen uitzicht was vanwege het

slechte weer. Verderop volgden we nog een smal pad langs weilanden, waar volgens Coos mooie stieren in de wei stonden! We liepen verder over de 1059 meter hoge Staatsberg ten westen van Furtwangen.

Bij Neueck, vlak voor we onder de B500 doorliepen, belden we naar onze (schoon-)moeder. Omdat we zo hoog liepen -we hadden uitzicht over de plaats Furtwangen- dachten we goede ontvangst voor ons mobieltje te hebben en dat bleek ook het geval te zijn.

Bij Neukirch werden we ingehaald door de man die we al in Hausach hadden getroffen en later nog eens in een hutje onderweg. Hij vroeg of we er bezwaar tegen hadden om samen verder te lopen. Daar hadden we in het begin geen problemen mee, maar later kwamen we daar toch op terug.

Het ging weer harder regenen en we haalden de paraplu te voorschijn. Even na vieren bereikten we samen met de eerder genoemde meneer, en ondanks de paraplu, kletsnat onze eindbestemming in Vöhrenbach.

dinsdag 31 augustus

Doel: J.H. Titisee-Veltishof, Titisee-Neustadt

We verlieten Kalte Herberge deze ochtend gelukkig met droog weer. We maakten een foto van ons overnachtingsadres. Een echtpaar, dat met de motor was, zette speciaal voor deze foto de motor opzij. Later bleek dat de motor er desondanks toch opstond.

Het was bewolkt, maar de zon kwam af en toe ook wel door. We moesten eerst ongeveer 100 meter langs een verkeersweg lopen voordat we weer de bossen in konden. We zouden de B500 echter over zo'n 7 km op korte afstand blijven volgen. Het pad was wat vlakker dan de voorgaande dagen, maar nog wel steeds heuvelachtig. We passeerden verschillende Gasthäuser, Privatzimmer en Ferienwohnungen. Ook de wandelaarster die we op de voorgaande dagen troffen was weer op de route, evenals de 'bewuste man'. Onderweg zagen we verschillende keren frambozen- en braamstruiken, en evenals op andere dagen plukten we er dan enkele om op te eten. Een keer hielden we per ongeluk rust bij een grote mierenhoop. We zagen de mieren pas toen we al zaten, we zijn daar dus niet lang meer gebleven.

Bij Hohlegraben werden we bij het verlaten van een bos verrast door het fraaie panorama dat we daar te zien kregen. Deze panoramablik was zo groot, dat ze niet op één foto te vangen was. Na de twee eerder genoemde

personen werden we hier ingehaald door drie Nederlanders. Ze waren pas aan hun wandeling begonnen en verkenden de buurt rond St. Märgen. Zij hadden een tent bij zich.

Het lunchpakket dat we uit ons Gasthof hadden meegekregen, bleek toch niet zoveel inhoud te hebben en

daarom besloten we bij Berghäusl wat te eten en te drinken. Hier aten we pruimentartaart, en eigenlijk moest ik van Coos een ander woord gebruiken, want ik nam er later nog eentje.

We kwamen uiteindelijk in Titisee aan. In de buitenwijken zagen we de ene Privatzimmer na het andere. In het dorp Titisee was het een aaneenschakeling van winkels, cafés, restaurants en hotels. We bezochten een winkel, waarvan de tweede etage geheel in kerstsfeer was ingericht. Coos genoot hier met volle teugen van. Elk jaar gaat zij in december naar een kerstmarkt in Duitsland. We moesten met onze rugzakken wel op-

passen, omdat sommige gangen in de winkel nauw waren. En we wilden natuurlijk niets omver gooien.

Even verderop liepen we langs een restaurant met een heel mooi uithangbord. Daar maakten we ook enkele foto's.

Aan de rand van het dorp stonden 2 handwijzers voor wandelaars. Langs het Titisee liepen we naar de jeugdherberg, waar we rond 5 uur arriveerden. We aten er warm en 's-avonds dronken we een liter rode wijn van het merk Spätburgunder 2003 trocken voor een prijsje van €6,00.

woensdag 1 september

Doel: J.H. Feldberg - Hebelhof.

We vertrokken deze ochtend om 8.50 uur van de Jeugdherberg te Bruderhalde. Coos maakte nog een foto van de ingang. Een paar honderd meter verderop kochten we broodjes en jus d'orange. Daarna liepen we weer terug naar het parkoers van de Westweg/E1. Een tijdlang volgden we op korte afstand een spoorlijn en kwamen zodoende in Bärental uit. Hier liepen we even verkeerd en besloten, nadat we weer op het juiste spoor zaten, een korte rust te houden op een bankje. Daarna ging ons pad flink stijgen en kregen we mooie uitzichten op de Titisee.

Even voor het Zweiseenblick hielden we nog een rust-

pauze op een stapel boomstammen en aten en dronken daar wat. We werden o.a. nog ingehaald door een groep van 16 wandelaars. Op het Zweiseenblick was het zo

mogelijk nog drukker. De twee Seeën (meren) betroffen de Titisee en de Schluchsee. De (vervolg) markering was nu even wat minder. Kennelijk was het de bedoeling dat het meest belopen pad werd gevolgd.

Zowel in het Bärental als vanaf het Zweiseenblick maakten we een foto van de Titisee. Verderop kwamen we bij de Hochkopfhütte. Dit leek echter meer op een grote schuur. Vanaf de Hochkopfhütte nam de overlast van fietsers enorm toe.

Ons pad steeg en we hadden af en toe mooie panorama's. We bereikten het Caritas Haus aan de Hochkopf. Even volgden we de B317-verkeersweg. Daarna verlieten we deze om even later voor het Feldbergerhof uit te komen.

Hier sloegen we af richting jeugdherberg Hebelhof. Hier kwamen we om 12.50 uur aan. Voordat we weer op pad gingen, nuttigden we nog het restant van ons lunchpakket. Tegenover de jeugdherberg was een winkel, waar we wat kochten. Daarna liepen we terug naar het Feldbergerhof, nu echter zonder rugzak. Bij de stoeltjeslift liepen we omhoog tot de top. Op de top werden we tweemaal 'vereeuwigd'.

Op weg naar beneden naar de Feldbergturm maakten we nog 2 panoramafoto's. Daarna liepen we naar de Feldbergturm, die we echter niet beklommen. Coos had wat last van een been en besloot met de cabinelift naar beneden te gaan. Ik liep naar beneden en maakte nog een foto van Coos in de cabinelift. Daarna maakte ik nog een foto van de plaats Feldberg met kerk.

donderdag 2 september

Doel: Jugendherberge Schluchsee-Wolfgrund

Het ontbijt in de JH Hebelhof was zeer goed. Er waren broodjes met o.a. camembert. Verder verschillende soorten muesli en andere ingrediënten zoals zuivelproducten, vruchtensap en fruitsoorten die bij een uitgebreid ontbijt thuishoren! Rond negen uur verlieten we de jeugdherberg. Eerst liepen we in de richting van het Feldbergerhof, een hotel dat er van buiten lelijk uitziet en totaal niet in de omgeving past. Daarna liepen we via de Hochkopf en de Hochkopfhütte dezelfde weg terug als de vorige dag. Verder volgden we de markering

blauwe ruit op witte achtergrond met een witte verticale streep van de Mittelweg.

We passeerden het punt Farnwirt op een hoogte van 1235 meter. Daarna kwamen we bij de Wasserlochhütte, die niet op slot bleek te zijn. Je kunt er schuilen tegen de regen. Daarna passeerden we het punt Holz matt op

1142 meter hoogte. Vanaf hier daalde ons pad geleidelijk. Aan een bosrand hielden we een rust op een bankje en daar deed ik voor de eerste keer tijdens onze wandelvakantie de korte broek aan.

We hadden hier uitzicht op het meer Schluchsee.

Daarna daalden we verder af naar Schluchsee-Aha waarbij we steeds uitzicht op de gelijknamige Schluchsee behielden. Nadat we de spoorlijn hadden gekruist,

verliep de route anders dan ik verwacht had. Rond half twee bereikten we de JH te Schluchsee. We moesten tot 2 uur wachten met onze aanmelding. Daarna brachten we nog een bezoek aan de plaats Schluchsee, want de jeugdherberg lag buitenaf, vlak aan het meer. 's-Avonds aten we warm in de jeugdherberg. Daarna dronken we buiten nog een beker wijn.

vrijdag 3 september

Doel: Pension Haus Schwarzwaldhof, Lenzkirch-Kappel.

Bij het ontbijt in de jeugdherberg moesten we alles bij het buffet afhalen, omdat zij geen plaats hadden om alles in een ruimte uit te stallen.

Aan het begin van deze wandeldag was het onbewolkt, maar het was nog wel frisjes. Toen we in het centrum van Schluchsee aankwamen, was het echter al behoorlijk warm. We kwamen op een plek uit, waar een overzicht hing van verschillende tochten waarvan er elke dag een werd georganiseerd.

Bij een supermarkt in Schluchsee kochten we limonade en broodjes. Net buiten het dorp deden we de korte broek aan. Ons pad steeg richting de Riesenbühl, een uitkijktoren. Maar nog voordat we de uitkijktoren zagen, sloegen we af. We liepen op korte afstand van Unterfisbach, zonder ook maar één huis te zien. Anders was dat in Hinterhäuser, hoewel we slechts langs één huis wandelden, zagen we er meerdere op afstand. Bij het huis dat we passeerden zagen we een mensenhoofd gebeeldhouwd uit een boomstam met daarboven de tekst "26-12-1999 Lothar". Het huis heette volgens de kaart Vogelhaus.

Over goed begaanbare wegen liepen we tot even voor Lenzkirch. Hier was een boer met een tractor bezig met hooien. Dat rook lekker en op een bankje genoten wij ondertussen van onze lunch.

Verderop kwamen we langs het sportcomplex van Lenzkirch met diverse tennisbanen en een 400 meter baan. In het centrum van Lenzkirch stond een standbeeld van een generaal of zo iets en even verderop een paar verwijfsborden met aparte figuren erboven, die we ook op de foto zetten.

Bij een supermarkt kochten we voor de eerste keer tijdens deze vakantie Müllermilch, onze favoriete (melk)drank in Duitsland. Op een thermometer lazen we 26° af. Toen we in een buitenwijk van Lenzkirch kwamen, steeg ons pad weer behoorlijk en weldra liepen we ook weer in de bossen. Bij een bankje, waar we wat warmere kleding aantrokken, vonden we een 1 Euro muntstuk.

We liepen tot aan de Hierabrunnen-Hütte. We hadden al eerder besloten om de Hochfirst niet te beklimmen omdat we in de verte onweer hoorden naderen. Nu daalde ons pad langzaam en we bereikten uiteindelijk Kappel. Aan de bosrand stonden vier bankjes, maar we zagen ook de bui in de verte hangen en besloten daarom door te lopen naar ons overnachtingadres. Dit adres bleek zowaar aan de route te liggen.

We arriveerden rond 15.00 uur in Gasthaus Schwarzwaldhof. Eerst verkenden we de omgeving wat en lieten ons zweet rustig opdrogen en na een douche deden we ook nog een dutje.

's-Avonds aten we warm in het Gasthof buiten op het terras. Bijna elke avond als Coos tijd over had, haakte ze een net voor haar moeder, dus ook op deze avond.

Hallo wandelaars

Hier ben ik weer met een zonnig wandelverslagje. Ik schrijf nu over mijn ervaringen gezien van een andere kant. Nadat we vanmorgen voor dag en dauw omstreeks half vijf waren opgestaan zijn we vertrokken vanuit Breda omdat Piet en Kees de 60 km gingen wandelen van de laatste tocht van de winterserie van OLAT van dit seizoen. Zelf loop ik vandaag niet want ik ben ingedeeld bij het organisatie-team.

Tot 8.30 uur sta ik op de eerste verzorgingspost van de 60 km waar Toon en Theo mij helpen met water koken. De volgende post is bij een voetbalveld waar we warme chocolademelk schenken. Wij zitten daar in een dug-out en Theo en Toon hebben ook gevulde koeken meegebracht. De wandelaars vinden het hier best grappig.

Nu is het 12.30 uur en ben ik namens het bestuur gastvrouw in 'De Hospes' in het plaatsje Strijp. De eerste wandelaars kunnen elk ogenblik binnenkomen en die zijn van de afstanden: 30, 40 en 60 km.

Het is vanaf hier nog ruim 10 km naar de finish. Volgens de wandelaars is het een mooi parkoers en daarom zeg ik: mensen ga zo door en tot ziens ergens op de wandelpaden in Nederland.

Ik groet jullie: Inge en de Globetrotters.

OVER ZAND EN DOOR SLOTEN

Door: Ad van Asten

Voor de laatste wandeling van de 38^e winterserie had Ad Verbakel een parkoersje opgezocht in het zuidoostelijke puntje van onze provincie. Voor bekendheid van de plaatsnaam was zelfs een nadere aanduiding nodig; even duidelijk was natuurlijk geweest: daar waar Simon woont!

Het opstaan was alvast een voorproefje op de zomertijd en om halfzeven stonden we op de stoep van een skihut of was het toch een rariteitenwinkeltje!

Vandaag kende ik ruim de helft van de deelnemers aan de 60 km bij naam, dus voor ons puntenklassement zou het een goeie dag worden. Om zeven uur kregen we de routebeschrijving en konden we beginnen aan een lus van ruim 20 km. Straks zouden we hier terugkomen om achter de meute van de reguliere 40 km route aan te gaan.

Het was nog een beetje heilig en het voelde fris aan, dus de jacks bleven voorlopig gesloten.

U had al begrepen dat het dorpje van waaruit we aan de wandel gingen geen noemenswaardig stratenpatroon kent en daarom wandelden wij ook al vlug in het open veld. Daar waar een poging tot afsnijden mogelijk was, werden we teruggefloten door de parkoersbouwer zelf, want Ad was vandaag ook van de partij. Voor de oriëntatie was het verder een kwestie van gevoel en ik kreeg daarbij de indruk dat we net op het randje met België liepen.

De eerste verzorging kregen we al na 7 km en daar was het op dat vroege uur nog een beetje behelpen, maar Toon en Theo hadden het verder goed voor mekaar!!

Na deze post gingen we al vlug het zand op en aan het gebeier van de kerkklokken te horen dwaalden we niet ver van het schone Limburgse land. Op dat ogenblik brak ook de lucht open en een heerlijk voorjaarszonnetje zou ons vanaf dat moment begeleiden!.

Na 14 km kregen we warme chocolademelk met gevulde koek en een zitplaatsje op de eretribune van een voetbalveldje. Vandaag moesten Joop en ik het zonder maatje Piet doen, maar verder verliepen de praatjes naar gelang ons tempo, en dat viel aanvankelijk niet tegen! Nadat we ons medeleven met Rolf hadden gedeeld: het is niet niks een dubbele armbreuk en twee vrouwen aan je zijde! zochten ook wij een goeie uitweg bij al dat hekkwerk.

Eindelijk waren we terug bij het begin en lazen dat 46 wandelaars ons waren voorgegaan of gevolgd. Een beetje mager gezien al het 'timmerwerk' dat tegenwoordig op OLAT-wegen wordt verricht!

Na wat 'fris' te hebben gedronken in de 'skihut' begonnen we om kwart voor elf aan de laatste 40.8 km

We moesten weer het dorpje uitlopen en zagen dat we ook een bus met wandelgasten uit het Limburgse Afferden op bezoek hadden. Nu gingen we wel het Belgische land binnen en we volgden een tijdje bospaden in afwisseling met straatjes door wijkjes die dorp noch gehucht mogen heten. Daar ergens passeerden we het elektrische monument ter gedachtenis aan de eerste wereldoorlog. Toen ik dat wilde fotograferen, wees 'ge-

piep' mij erop dat de pictureteller 'optelt', dus nu vol was.

Om even te rusten en een drankje te nuttigen was gekozen voor een plekje onder een afdak, dat was gebouwd bij een zandhoop met kachelpijp en onderaardse hopen! Hier lukte het me ook om een aantal plaatjes van mijn 'apparatuur' te wissen zodat ik weer even vooruit kon.

Na een tijdje over een Vlaamse snelweg te hebben gekuierd kwamen we bij het kasteeltje dat ik wilde fotograferen vanaf een boerenerf; de boerin zei dat ik ook wel even binnen kon komen om koffie te drinken! Het plaatje maakte ik daarom maar vanaf een andere positie.

Een manneke van een jaar of zes, was bezig aan z'n eerste 20 samen met z'n pa die het allemaal wel leuk vond. Voor de ijsboer even verderop hadden we nog geen interesse, maar voor zijn tuin waar de Warmbeek doorheen stroomt namen we toch wel even de tijd. Langzaam kwamen we weer op bekend terrein en 'de loop' naar de Kluis maakten we al menigmaal. Blij verrast dat ook Jan weer eens op bezoek was en samen met Frans de honneurs waar kon nemen. Voor de dorst namen we een colaatje op fles en verrasten 'ons 800ste lid' tijdens haar lunch.

Vanaf nu zou omkeren alleen in ons nadeel werken en we begonnen hier 'op de grens van twee werelden' met blij gemoed aan de tweede helft! Nadat we het jongste natuurpark en gelukkig 'de oude zomp' links konden laten liggen mochten we wel het spoorlaantje met z'n 'ups en downs' gaan volgen. Het werd ook hoog tijd om kennis te maken met een stel uit Oers dat nog maar pas met ons embleem de mooie Brabantse padjes volgt.

We maakten samen de tocht af. Om de schoenen vol te scheppen met het overtollige water leek ons wat al te gortig en daarom zochten we naar een alternatief en dat bleek een slootje, dat nadat we het vol hout hadden gegooid, een kans om droogvoets aan de overkant te komen.

Theo en Toon stonden te wachten met stampot en worst en na ons daaraan te goed te hebben gedaan waren we vol energie om aan de laatste 20 km te beginnen. De hoofdmoot tot de Hospes in Leender Strijp waren de lanen door het Leenderbos met als verste uithoek de parkeerplaats van SBB bij de afslag A2/Valkenswaard. Ergens was 'een ouwe den' een aanknopingspunt maar de pijl is weg en dan ben je al gauw 10 minuutjes zoet! In de Hospes nog vlug een glaasje met suiker naar binnen werken en dan op naar de soep. De tijd gaat nu toch

dringen en het pad wordt er niet spannender op. Kilometers maken langs een sloot! Gelukkig daagt na een klein uurtje een 'reusachtig' ven aan de horizon, maar dat ligt er hoofdzakelijk om ons er omheen te laten lopen.

Theo brengt ten slotte uitkomst. Hij heeft nog een beetje soep en het is nog maar 3,5 km. Hij zegt er niet bij waar naartoe. Dat hebben we zelf uitgevonden en om 5 minuten na sluitingstijd stonden we weer op de stoep van de skihut. Het was een fantastische wandeling die ons wat tijd heeft gekost, maar die ons en anderen ongetwijfeld een prachtig stukje natuur heeft laten zien. Bedankt iedereen die op deze dag weer voor ons in de weer waren!

Press Art
www.PressArt.nl

Graffiti- en vandaalbestendige informatiepanelen

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl
Landgoed Oostbroek
Bunnikseweg 25
3732 HV De Bilt
T: 06 212 86 333
F: 08 422 44 315

AIRBORNEPAD MARKET GARDEN

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl of bel 06 212 86 333

OLAT PROGRAMMA

za 7 mei op zo 8 mei
int. Wandelweekend
Weert
'Dennenoord'
Voorhoeveweg 2

Start 12.00 uur:
100 EM, 24 uur en
team estafette
Start 18.00 uur:
100 km
Start 20.00 uur
50 EM
Start 24.00 uur:
50 km

Info:
06-201133971

2^e Pinksterdag
16 mei
Pinksterwandeloct
te Milsbeek

Startlocatie:
Trefpunt 68 Milsbeek
Vanaf 7.00 uur
42 km marathon
8.00 uur: 28 km
9.00 uur 20-12-6 km

Info:
Peter van de Ven
084-322325
Na 18.00 uur